

РІК LVIII, Ч. 4

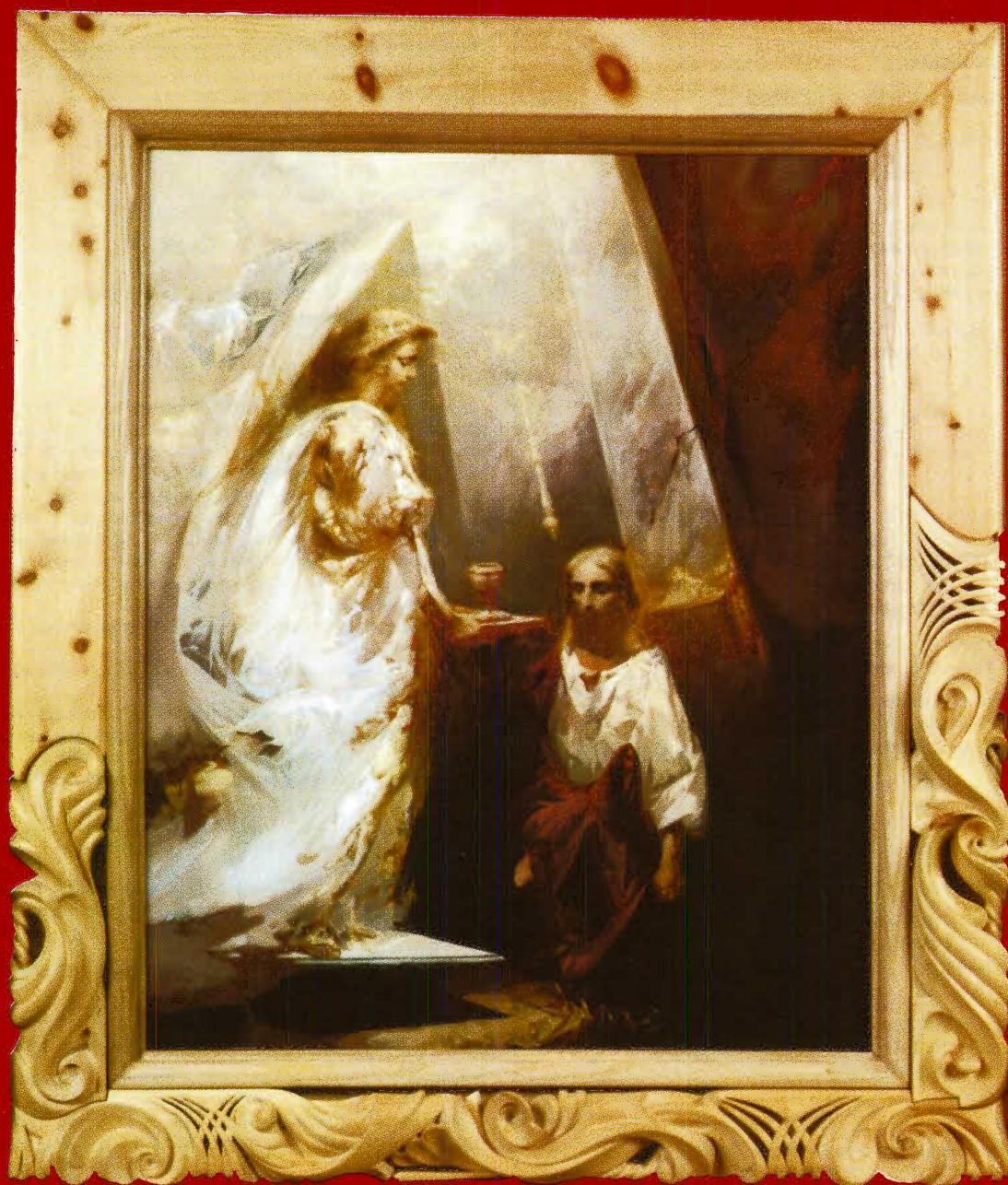
КВІТЕНЬ — 2001 — APRIL

№ 4, VOL. LVIII

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОІОЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — PUBLISHED BY UNWLA, INC.

НАШЕ ЖИТТЯ

PIK LVIII

КВІТЕНЬ

Ч. 4

Виходить раз у місяць
видає
СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Неприбуткова організація
Засновник Українського Музею в Нью-Йорку

Головний редактор — **Ірена Чабан**
Редактор англомовної частини — **Тамара Стадниченко**

Редакційна колегія:

Ірина Куровицька — (з уряду) — Голова Союзу Українок Америки
Марта Богачевська-Хом'як
Любов Волинець
Іванна Ганкевич
Анна-Галя Горбач
Іванна Рожанковська
Марта Тарнавська
Людмила Тарнашинська

Адреса редакції: 108 Second Avenue
New York, NY 10003

Тел.: (212) 674-5508 Факс: (212) 254-2672

Річна передплата в США
Для членів СУА \$ 25.00
Для інших передплатників \$ 30.00
Поодинокі число \$ 3.00
В країнах поза межами США US \$ 40.00

Адміністратор: **М. Орися Яцусь**
Тел./Факс: (732) 441-9377

OUR LIFE

VOL. LVIII

APRIL

№ 4

Published by
UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.
Non-profit organization
Founders of The Ukrainian Museum in New York, N.Y.

Editor-in-Chief — **Irena Chaban**
English Editor — **Tamara Stadnychenko**

Contributing Editors:

Iryna Kurowyckyj — UNWLA Inc. President
Martha Bohachevsky Chomiak
Lubow Wolynets
Iwanna Hankewych
Anna-Halia Horbach
Iwanna Rozankowskyj
Martha Tarnawsky
Ludmyla Tarnashynska

Editorial Office: 108 Second Avenue
New York, NY 10003

Тел.: (212) 674-5508 Fax: (212) 254-2672

Annual subscription in the USA for UNWLA members \$ 25.00
Annual subscription in the USA for other subscribers..... \$ 30.00
Annual subscription in countries other
than USA..... \$ 40.00 US currency
Single copy \$ 3.00

Business administrator: **M. O. Jacus**
Тел./Факс: (732) 441-9377

ЗМІСТ

ХРИСТОС ВОСКРЕС	1
Наталія Лівницька-Холодна. Господні терези.....	1
Людмила Тарнашинська. "Жінки втомилась бути не прекрасними..."	1
Анна Галя Горбач. Літературна критика Людмили Тарнашинської.....	4
Світлана Кочерга. Спадкоємці	5
Оксана Пахльовська. О, повернись, якою Ти була	8
Роксоляна Зорівчак. Якби не няня, що пісню вичаровувала з душі	9
Our Life	
Iryna Kurowyckyj. From the desk of the President	11
Nadia Shalauta Juzych. Reflections on Our Formative Year, Branch 115	12
Anna Krawczuk. Branch 98 Reviews Busy Year	14
Irene Pyskir Oleksiuk. UNWLA Branch 29th Celebrates 40th Anniversary	15
Ihor Magun. Compassionate Care	16
Голова СУА Ірина Куровицька. Роля доброчинності	17
Вісті з Централі	18
Діяльність округ і відділів	19
Відійшли у вічність	28
Добродійство	29
Нашим дітям	34
Смачного!	36

Ілюстрації Дарії Наумко.

Illustrations by Daria Naumko.

На обкладинці: Богдан Панчишин. Моління про чашу. 1995, полотно, олія, 76x61.

"Отче мій, коли ця чаша не може минути, щоб я її не пив, хай буде воля твоя!". Матв.

Просимо всіх дописувачів посилати до редакції тільки оригінали дописів, статей. Згідно з журналістичною практикою, не подається копій, що були поміщені чи переспіані до інших видань.

Незамовлених матеріалів редакція не повертає, а також не веде листування з приводу невикористаних матеріалів.

Редакція застерігає за собою право скорочувати матеріали і виправляти мову. Статті, підписані прізвищем чи псевдонімом автора, не завжди відповідають поглядам редакції.

Передруки і переклади матеріалів з "Нашого Життя" дозволені за поданням джерела.

На адресі, поміщеній на журналі, є зазначено, доки заплачена передплата.

Усі редакційні матеріали просимо пересилати на адресу редакції, з поміткою "редакторів".

Кошти вироблення кліше покривають дописувачі.

Дописи просимо писати виразно, через два інтервали, зокрема чітко імена і прізвища поданих осіб.

Редакція приймає за домовленням, тел.: 1-212-674-5508.

"OUR LIFE" (USPS 414-660) is published monthly (except August) by Ukrainian National Women's League of America, Inc., 108 Second Avenue, New York, N.Y. 10003 ISSN 0740-0225

Periodicals Postage Paid at New York, NY and at additional mailing offices. (USPS 414-660)

Postmaster: send address changes to

"OUR LIFE", 108 Second Ave., New York, NY 10003

© Copyright 2000 Ukrainian National Women's League of America, Inc.

Printed by Computoprint Corp., 35 Harding Ave., Clifton, NJ 07011
Тел.: (973) 772-2166 Fax: (973) 772-1963 e-mail: computopr@aol.com

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

ВІТАЄМО ВСІХ ЛЮДЕЙ ДОБРОЇ ВОЛІ!

*БАЖАЄМО ЩАСЛИВИХ
І ВЕСЕЛИХ СВЯТ!*

ГОСПОДНІ ТЕРЕЗИ

На грані двох епох, немов на терезах,
Господь життя і долю нашу важить.
Біль нездійсненности і гіркість, що в сльозах,
І змагу шал на терези ті ляже.

І під Його серпом – і колоски й кукіль, -
Із медом радощів, чи з їддю скорби,
Схиляються діла і добрі і гидкі
І думи наші всі, і злі і добрі:

Щоб потім із руки, що в жмені світ стиска,
За задумом найвищим і за словом,
Зерно очищене, мов золота ріка,
Засяло сяйвом правди і любови.

1947

Наталія ЛІВИЦЬКА ХОЛОДНА

Людмила ТАРНАШИНСЬКА

“ЖІНКИ ВТОМИЛИСЬ БУТИ НЕ ПРЕКРАСНИМИ...”

(У ДЗЕРКАЛІ СТАТИСТИКИ)

Ці гіркі й справедливі слова, що належать Ліні Костенко, достоту відбивають становище жінки в нинішній Україні. Цією проблемою перейняті десятки жіночих організацій, інших новоутворених громадських структур, сфера діяльності яких – найширша: від відродження традицій, звичаїв, обрядів, політичних устремлінь – до відстоювання суто професійних інтересів та наукових гендерних студій. Тут є про що говорити, адже окреслилися певні тенденції, набутки й прорахунки, але очевидним є той факт, що кожна з цих організацій знайшла свою нішу в українському соціумі й власну точку докладання зусиль.

Ситуація в Україні залишається вельми

непростою. Як повідомив аналітик Міжнародної фундації виборчих систем Томас Карсон, 95 відсотків українців незадоволені з неї. Емоції тут – не завжди добрі поради, тож і далі буду говорити мовою цифр, посилаючись на недавнє повідомлення агенції Інтерфакс-Україна.

Досить сказати, що за соціологічним опитуванням, проведеним серед 1500 респондентів в усіх регіонах країни, 85 відсотків опитаних твердять, що події останніх 10 років вплинули на їхнє життя, 76 відсотків українців вважають себе постраждалими від соціальних змін, причому з них – 80% жінок і 72% чоловіків. Тільки 7% опитаних заявили, що зміни пішли їм на користь, 15% – що нічого

особливого в їхньому житті не відбулося, тільки 4% зараховують до позитивних перемін створення умов для розвитку підприємництва. До негативних моментів останніх десяти років 54% віднесли зниження рівня життя, 28 – безробіття, 13 – економічну кризу, по 7% – зростання злочинності та зниження соціальної підтримки, 4% – корупцію, по 3% – занепад законності та порядку, збільшення соціального розшарування.

На запитання, що доброго відбулося в їхньому особистому житті, 56% відповіли, що “нічого”, 16% – народження дітей та онуків, 8% – підвищення рівня освіти, 7% – весілля або одруження, по 4% – поліпшення матеріального становища, одержання нової або ліпшої роботи, придбання житла. Поганими подіями в своєму житті 41% опитаних вважають зниження рівня життя, 17 – безробіття, 15 – смерть рідних чи близьких, 13 – хвороби та брак коштів на лікування, і тільки 5% вважає, що нічого поганого в їхньому житті не сталося.

Неважко зрозуміти, що найбільше потерпають в таких умовах жінки, по яких боляче вдарили нестатки, безробіття, фінансова нестабільність, погана екологічна ситуація. І все це поглиблюється чоловічим шовінізмом, непоступливістю, а то й агресивністю до жінок.

В Україні серед фахівців із вищою освітою жінок – 61 відсоток, але серед керівників їх – лише 5 відсотків. Більше того, 70 відсотків безробітних – жінки. Не краща справа й у наукових установах. Так, за 80 років існування Національної Академії наук України жінкам-академікам у персональному складі НАНУ надано лише 9 місць (або 4,6%).

Є ще й інший бік статистики: 17 відсотків родин в Україні – так звані неповні, коли єдиним годувальником є мати.

Нещодавно пройшов Форум жінок міста Києва “Жінка XXI століття: рівність чоловіків та жінок – шлях до гармонізації суспільства”, проведений Київською міською адміністрацією уже не вперше. Пакет проблем, розглянутих учасницями форуму, також вияскравив не дуже відрадну ситуацію. Так, в органах представницької влади столиці частка жінок становить 4,4%, серед перших керівників, голів адміністрацій районів міста лише... І жінка.

Кожна восьма молода жінка стає жертвою домагань чоловіків. За даними соціопитування, що його проведено Центром гендерних досліджень Українського інституту соціальних

досліджень, 12 відсотків молодих жінок стають жертвами гвалтівництва в сім'ї.

Як повідомив напередодні нового року посадник Києва Олександр Омельченко, протягом останніх п'яти років населення Києва зменшилося приблизно на 60 тисяч чоловік. Причина, властива багатьом столицям світу, спад народжуваності. При цьому, хоч як це дивно у наш скрутний час, тривалість життя в столиці України зростає: у чоловіків – на один рік, а в жінок – на чотири роки.

Щоправда, за тією ж офіційною статистикою, лише 2000 року в Києві 371 особа покінчила життя самогубством. А загалом по Україні щороку добровільно йдуть із життя 14-15 тисяч чоловік. До такого зведення рахунків із власною долею більше схильні чоловіки віком від 20 до 59 років. Жінок-самогубець найбільше серед 60-річних, що можна пояснити безпорадністю в фінансовій скруті та відчуттям повної безперспективності.

І все ж деякі дані обнадіюють. Уже 1999 року вперше за останніх шість років приріст

столичного населення становив майже півтори тисячі – мається на увазі різниця між кількістю померлих і народжених (кількість прибульців, що стали киянами, до уваги не береться). А за попередніми даними, 2000 року новонароджених киян побільшало на кілька сотень – цього ж, 2001 року, їх народиться, як передбачається, близько 20 тисяч. Погодьтеся, це добрий показник, якщо зважати на те, що ще 1996-го в Києві народилося майже удвічі менше дітей, ніж на початку 90-х років.

Добре вже те, що київська держадміністрація усвідомлює свою відповідальність за рівень життя. Приміром передбачається, що матерям, які доглядають дитину-інваліда, замість усталеної досі дотації буде виплачуватися заробітна плата, а в трудовій книжці буде відповідний запис для нарахування робочого стажу.

У Києві проживає 21-23 тисячі матерів-одиначок – і ця цифра має тенденцію до зростання. Кожна з них дістає від держави щомісяця на кожну дитину аж по... 7 гривень 40 копійок, а від міської мерії – по 10 гривень. Остання, “міська” допомога киянкам, які виховують дітей без чоловіків, з 2001 року становитиме 15 гривень. Звичайно, в масштабах міста – це солідна сума із міського бюджету: приблизно чотири з половиною мільйона гривень. Але для порівняння все ж скажемо: місячний проїзний квиток на метрополітен (для дорослих) коштує 25 гривень, літровий пакет соку – більше трьох гривень. Іншими словами, на цю “допомогу” мати-одиначка може купити на місяць лише приблизно 10 літрів молока або чотири літри соку – про одяг натомість й не йдеться, то досить поважні суми.

Такі матеріальні проблеми “тягнуть” за собою проблеми інші, які виходять за кордони незалежної України. Приміром, за повідомленням преси, сто тисяч українок працює за кордоном у секс-бізнесі. Воно й не дивно, адже тільки торік при перевірці трьохсот фірм, причетних до працевлаштування за кордоном, виявлено 80 правопорушень, а 14 з них було позбавлено ліцензій на цей вид діяльності.

Нещодавно в Києві відбулася презентація проекту ТАСІС “Боротьба з торгівлею

жінками в Україні”, організована Міжнародною організацією міграції (МОМ) спільно з українськими органами влади. Як інформує МОМ, за останні десять років близько 400 тисяч українок виїхало за кордон, шукаючи за шматком хліба, і майже чверть з них потрапила в сексуальне рабство.

Ось лише один показовий факт, якими нині ряснить вітчизняна преса. У м. Хмельницькому заарештовано громадянина Ш., який вербував до Об’єднаних Арабських Еміратів (до того ж за фальшивими паспортами) нібито на роботу у готельному бізнесі вродливих дівчат і жінок віком до 30 років, які потім потрапляли до домів розпусти і змушені були виплачувати борги. Кількість встановлених уже жертв перевищує десятків. І таких прикладів в українському житті – безліч.

Новим проектом передбачаються насамперед запобіжні заходи, спрямовані на те, щоб інформація про серйозність цієї проблеми була доступна нашим співвітчизникам. Це, зокрема, випуск і поширення плакатів і брошур про те, наскільки небезпечним може бути виїзд за кордон на роботу, поширення просвітницької інформації через заклади освіти, а також робота “гарячої лінії”, за якою можна отримати оперативну інформацію про умови праці за кордоном. Це, так би мовити, запобіжні заходи. Коли ж вони не спрацьовують, на допомогу мусить прийти судочинство. Для цього передбачається переглянути українське законодавство заради його поліпшення, а також посилити дієвість та відповідальність правоохоронних та судових органів.

Надзвичайно важливою залишається проблема повернення жертв сексуального насильництва до нормального життя на батьківщині, яка включає в себе як психологічні аспекти, так і можливість працевлаштування. Тут у пригоді може стати мережа юридичних, медичних та психологічних консультативних закладів.

Кожна з названих тут проблем потребує окремої широкої розмови, а всі сукупно вони дають уявлення про те, в яких скрутних умовах українська жінка опинилася сьогодні.

ЛІТЕРАТУРНА КРИТИКА ЛЮДМИЛИ ТАРНАШИНСЬКОЇ

Критичний голос Людмили Тарнашинської відомий українському читачеві, що слідує вже від довгих років за літературними новинами книжкового ринку в Україні та за її межами. Бібліотека альманаху українців Європи “Зерна” (Париж-Львів-Цвікау) випустила 2001 р. як своє 24 (32) число збірку нарисів Людмили Тарнашинської “Сезон вічності. Літературно критичні тексти” (28 ст.).

Літературно-критичний доробок Людмили Тарнашинської відомий не тільки в Україні, але й посеред розкинутих по світі українських культурних осередках, де сліdkують за українським друкованим словом. Видання містить 20 текстів літературно-критичного характеру, присвячених сучасним авторам та актуальній літературно-критичній дискусії. Професор Львівського університету Стефанія Андрусів, україніст соціологічного напрямку, знайомить своєю статтею “Простір інтерпретацій” читача з найновішими тенденціями у тлумаченні літературних явищ. Юрій Вівташ закінчує збірку своїм вдумливим

заключним словом “Мости і парадигми”. Тексти авторки присвячені цілій низці відомих літературних українських постатей з рідного краю та з-за океану. Читач стрічає улюблених та шанованих авторів: Ліну Костенко, Валерія Шевчука, Святослава Гординського, Василя Герасим’юка, Теодозію Зарівну, Василя Махна, Надію Морикувас. Авторка дає огляд прози сільської тематики, листування видатних правозахисників, роздуми над щоденником польського автора В. Гамбровіча, огляд Сверстюкових есеїв (“На святі надій”), знайомить з творчістю Остапа Тарнавського, літературознавчими нарисами Юрія Луцького, зі збірником Лариси Залеської-Онишкевич про українську драму ХХ ст., огляд літературознавчої дискусії довкола фемінізму, відгук на новішу критику про творчість дев’яностників тощо. У цілому, авторка зуміла докладно висвітлити у своїх літературно критичних текстах широкий діяпазон прецікавої актуальної тематики, пов’язаної з найновішими напрямками української літератури та критики кінця ХХ-го століття. Особливо слід підкреслити її вміння представити український літературний процес в краю та за його межами як нерозривну цілість.

Людмила Тарнашинська висунена на премію ім. Олександра Білецького – видатного українського літературознавця.

Щиро пропоную редакції нашого журналу запросити Людмилу Тарнашинську до редакції. Нарисами про українських жінок, що їх публікує “Наше Життя”, вона урізноманітнює і збагачує зміст журналу.

Анна Галя ГОРБАЧ

Людмила ТАРНАШИНСЬКА народилася в Рівненській області. Дитинство та юність минули на Вінниччині, в місті Немиріві.

З 1973 року живе в м. Києві. Закінчила факультет журналістики Київського університету ім. Т. Г. Шевченка. Студювала в Українському Вільному Університеті, де захистила докторат й здобула науковий ступінь доктора філософії (1997).

У 1973-1989 рр. працювала в редакції тижневика “Друг читача”, з 1989 по 2000 рр.—у відділі критики й історії літератури редакції

газети “Літературна Україна”, останніх два роки одночасно працюючи ще й в Інституті літератури ім. Т. Г. Шевченка НАНУ. З лютого 2000 р. перейшла до Інституту літератури, у відділ української літератури ХХ століття.

Літературознавець, літературний критик, есеїст, прозаїк. Авторка книжки новел “Сходження на Фудзіяму” (1999), збірника літературно-критичних текстів “Сезон вічності” (2001), сотень літературно-критичних, літературознавчих, прозових публікацій у періодиці та збірниках.

Закінчення на стор. 10

НАША СУЧАСНИЦЯ

Шукаємо непересічні жіночі постаті для сторінки “Наша сучасниця”. Стараємося чергувати постаті жінок з України і діаспори, старших і молодших, науковців і поетів, громадських діячів, політичних лідерів і ін. Складне завдання, проте, яка ж радість, коли схвальні відгуки, листи і телефонні дзвінки підтверджують вибір і зацікавлення читачів.

Сьогодні ми отримали лист-допис від Світлани Кочерги. Галичанка з Поділля, Світлана після закінчення навчання у Львівському університеті ім. Івана Франка замешкала в Криму, у Ялті. Традиції, винесені з дому, талан, гаряче серце і прагнення вистояти у складних умовах належно поціновані патріотичною частиною громади Ялти ще за перших років відновлення нашої Держави. А далі своєю наполегливою і подвижницькою працею вона спричинилася до збереження і розвитку музею Лесі Українки в Ялті, у якому сформувалась недільна школа українознавства, що переросла в першу українську школу міста. За ініціативою музею в Ялті проводиться щорічне всеукраїнське літературно-мистецьке свято “Лесина осінь”. Відбуваються інші культурні заходи, мета яких стати отим чарівним евіан-зіллям для українців, котрих, як і Світлану, доля привела в Крим.

Сьогодення принесло нові завдання, які, з притаманною їй щирістю, й описує

Світлана Кочерга – кандидат філологічних наук, авторка поетичних збірок, член Спілки письменників України, читачам нашого журналу відома з публікацій про Лесю Українку. Вона стала також одним із перших членів відновленого Союзу Українок, відповідальним і сумлінним координатором допомоги суспільної ділянки СУА в Україні.

Не дотримуючись традиції, пропонуємо вашій увазі допис Світлани Кочерги, вважаючи, що це і відповідь на запитання, що цінить та звідки черпає надхнення і снагу наша сучасниця.

Ред.

Світлана Кочерга

СПАДКОЄМЦІ

Так вже склалося, що старше покоління споконвіку нарікає на молодше. Одвічний конфлікт батьків і дітей. А якщо хтось і пишається своїми спадкоємцями, то помовчує, боїться наврочити. Хіба не так?

Утім, іноді все-таки хочеться сказати добрі слова про наших дітей! То ж дозвольте познайомити Вас з моїми вихованцями, студентами англо-українського та українського відділення Кримського державного гуманітарного інституту, що нещодавно відкритий в Ялті на базі педагогічного коледжу.

Уже два роки мало не щодня я приходжу в аудиторію і на мене дивляться очі сині і чорні, голубі і карі, навіть зеленуваті. І щоразу вони усміхаються. Та чи до мене? Безперечно, що кожний викладач асоціюється з тим предметом, який він викладає. Отож, усміхаються вони передусім українській літературі, яку я викла-

даю. Власне тут, у Ялті, зовсім мало таких, які постійно розмовляють українською мовою, тому я не здивувалась, коли одна моя студентка привіталася зі мною так: “Доброго ранку, Україно!” Але як забриніла десь під серцем якась невидима струна!..

За вдачею я людина строга і ділова, якщо називають феміністкою – не ображаюсь. Завжди захоплювалася відкритими сонячними натурами, які випромінюють добро, і до яких тягнуться всі навкруги. Є в Ялті така вчителька – Валентина Гулюк. Дивовижним магнетом володіє вона, в школі – повсякчас в центрі уваги, а разом з тим і її предмет, оскільки ніде так часто в Криму не вибирають іспит з української мови та літератури за бажанням, як у неї. Їй присвячують вірші, для неї співають пісні, а вона своїм найдорожчим випускникам... вишиває рушники, “червоними і чорними нитками”. Для неї педа-

На святі "Лесина осінь".

гогіка – справжнє покликання. Дякувати Богу, такими вчителями не обділена Ялта. Можна назвати цілу низку педагогів, особливо ветеранів, закоханих у свою професію. А я, мабуть знайшла себе на посаді завідувачки музею Лесі Українки, пригорнула до мовчазних експонатів. Хоча постійно чогось не вистачало для повної самореалізації. Тепер я знаю чого – спілкування з молоддю.

Світ навколо мене змінився, відколи я почала паралельно викладати. Спочатку було незатишно. Низький рівень знань студентів приголомшив. До того ж я усвідомлювала, що, вступаючи на англо-українське відділення, своє майбутнє вони все ж пов'язували винятково з англійською мовою. А ті, хто вибрав своєю спеціальністю "українська мова і література" здебільшого просто вирішив здобути вищу освіту, а на інше відділення не пройшли за конкурсом. Так, зі взаємних підозр і недовіри розпочались наші стосунки. Порозуміння налагоджувалося поступово, крок за кроком. Я з приємністю відзначала наполегливість і старання моїх студентів. Вони також, мабуть, щось оцінили в мені. І була робота, буденна, робота в ритмі розкладу. Робота, яка не минала марно. Через деякий час ялтинські юнаки і дівчата, українці, росіяни та кримські татари, розкрились переді мною зовсім по-іншому. Тепер я певна, що вони вдумливі і поетичні. На сьогодні їм вже чимало відомо з українознавства, і вони не відділяють себе від українського народу. Але прагнуть Україну зробити іншою, можливою і

правовою державою. Їх чекає важка праця, однак я вірю в сили нашої молоді. І, признаюсь відверто, зберігаю надію, що мої молитви, моя любов до України перепливе у їхні душі і знайде там якийсь бодай маленьке, непомітне місце.

Так мені здається. Ми, українці, сентиментальні, навіть феміністки. І досить якоїсь маленької деталі, штриху, щоб розчулити нас. Ось так

вони часом зворушують мене.

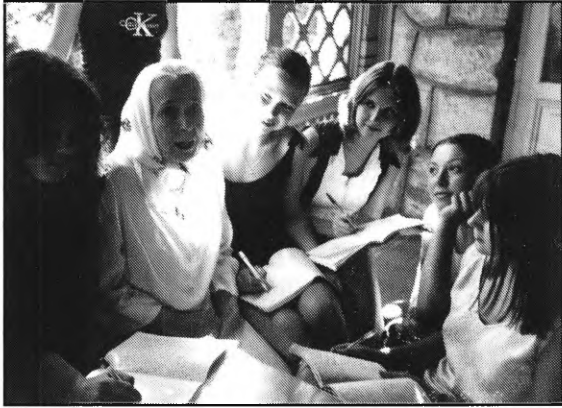
Наближається свято "Лесина осінь". Відміню лекцію і даю вказівку студентам, як і торік, підійти на церемонію відкриття. Вони трохи запізнюються, нервую. Нарешті показали у провулку. Все нормально. Тільки... Я очам своїм не вірю. Майже кожен з них прямує з букетиком квітів для Лесі... Добре знаю, що зайвої копійки у студента нема, але – знайшли. І до того ж – це не формальний букет, на який склалися мідяками. Кожен вибирав букет для Лесі!

А які променисті очі у них після концертів! Їхнє "дякую" в поглядах для мене важить во сто крат більше, ніж офіційна "Подяка" від якогось абстрактного Міністерства культури. Задля них варто працювати, бо вони – наше майбутнє.

Улітку ходили на могилу Руданського. По дорозі розповідала про міські адреси поета. І тут причепився якийсь дід і почав верещати: "Ненавіжу етот хохлацкій язык!" Мені вступати в полеміку не до лиця. Але ж тут як накинлись на нього мої діти і давай соромити. Не знаю, чи мала та дискусія виховний ефект, але студенти ще довго не могли пригасити збудження. А повернувшись з цвинтаря, помітила, як мої вихованці принципово розмовляли по-українськи в місті, привертаючи до себе неабияку увагу. Таким чином вони ніби продовжували стверджувати: це наша мова, і ми на своїй землі.

На мою думку, в пам'яті моїх студентів надовго залишиться фолклорна практика, яка проходила в музеї Лесі Українки. Звичайно, вони

були дуже розчаровані, що ми не змогли поїхати, як хотілось, кудись в Карпати, оскільки перешкодила абсолютна відсутність коштів на поїздку. Однак я намагалася показати їм всі барви нашої української пісні, думи, легенд і переказів.

*Фолкльорна практика,
у центрі Параскева Романішин.*

Щодня вони мали нагоду спілкуватись і записувати від ялтинців похилого віку (а більшість з них – членки Союзу Українок) спогади про звичаї і традиції, про радощі і горе, які ми собі не уявляємо без пісні, без гострого перченого слівця. За день такої практики вони дізнавались більше, ніж за тижні гортання сторінок книжок (яких, до речі, в інституті також не вистачає). Для багатьох оповіді деяких стареньких були справжнім одкровенням, на моїх очах виростав міст єднання між поколіннями, скроплений непрошеними слізьми наших поважних гостей. Може, я і перебільшую, але тільки, думаю, і вас не залишить байдужими одна фраза з замітки до інститутської газети, яку написав про фолкльорну практику студент Дмитро Новохатський: “...ми ніби діткнулися до самого серця українського народу...”

Дмитро – моя найбільша гордість. Переконана, що бути йому науковцем. Починаючи з другого курсу він серйозно вивчає українську літературу, бере участь у конференціях, пише вірші та оповідання. Та хіба назвеш всіх талановитих? На жаль, не вистачає коштів бодай на скромні премії переможцям конкурсу “Кримська плеяда”, а вони заслуговують гідної відзнаки. Ось буквально сьогодні приніс на

конкурс свою роботу незнайомий ялтинський юнак, студент-хімік Таврійського національного університету ім. Вернадського. І звернувся до мене з незвичайним проханням: допомогти йому здобути другу освіту, а саме – “українська мова і література”. Ви б почули, яка шляхетна вимова у хлопця, яку йому передала старенька бабуся! Виявляється, він був неодноразовим переможцем кримських олімпіад з української мови і літератури. І тепер зрозумів, що саме через мову зможе повніше реалізувати себе, хоч знає: нелегко буде йому, такому нестандартному, серед кримчан, які нерідко так зловороже наставлені до всього українського.

Прикро, але це реалії нашого життя. Виплекана з таким трудом українська школа в Ялті і досі знаходиться в дитячому садочку, радіопередачі українською мовою домагаємось уже півроку, у рік ювілею Лесі Українки міська влада не виділяє найменших коштів на ремонт приміщення державного музею Лесі Українки. Нерідко опускаються руки. Але, повернувшись додому, обкладаюся зібраними фоліантами з

За комп'ютером Дмитро Новохацький.

української літератури, перевіряю тести і творчі роботи, десь опівночі прасую сукню (отриману в дар з вживаними речами від Союзу Українок Америки – як би я вижила без цієї допомоги?), бо завтра знову до праці. І знову я зайду в аудиторію, і знову скажу синім і чорним, голубим і карим юним очам – “Доброго ранку...” а подумки додам: “...мої спадкоємці”.

Світлана КОЧЕРГА

О, повернись, якою Ти була
сто літ тому, і тисячу, і вчора!
...Отруйні ріки вбрід перебрела.
І княжі тіні похилили чола.

Ти – Русь. Ти давня. Київська. Ще та,
чий меч святили у соборах Лаври,
і на рельєфах древнього щита
світвся горем профіль Ярославни!

Був вітер – сторож всіх Твоїх границь.
Був теплим дух великих медозборів,
і темним – пурпур княжих багрянниць,
і світлими – хрести Твоїх соборів.

Невже ж до нас Твій голос не озветься,
коли нащадки ходять по гробах?!

На тій землі, де зводили фортеці,
тепер стоїть бетонний саркофаг.

Уламки смерті робот підмітає.
І квітки вже сахається бджола.
Спитай в Дніпра – чи він ще пам'ятає
Тебе таку, якою Ти була?

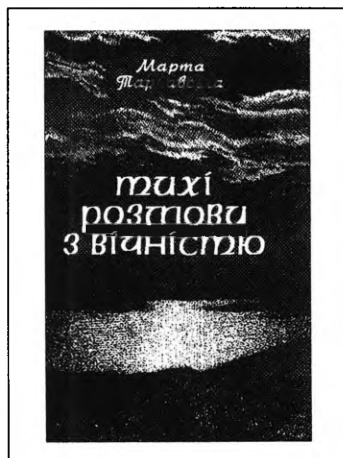
О, як за все, що зроблено, простити?!
В яких віках засне оця біда?

...Приходив князь. Хотів киян хрестити.
Але була вже мертвою вода.

Оксана ПАХЛІОВСЬКА

Долина храмів.

Київ: "Радянський письменник", 1988.

“Тихі розмови з вічністю”

– найновіша книжка поезій Марти Тарнавської.

Тихі розмови з вічністю – це збірка збірок, яка включає тексти попередніх двох видань поетки – “Хвалю ілюзію” (1972) і “Землетрус” (1981), пізніші поезії зібрані в циклах “Притягання землі і неба”, “Поезії поза збірками”, “Тексти під музику”, поетичні переклади американських, німецьких, польських та російських поетів (переважно жінок, від Ахматової до Шимборської), а також переклади поезій Марти Тарнавської англійською, польською, португальською, російською, румунською і французькою мовами.

Книжка має передмову київського критика Михайла Москаленка, написану спеціально для цього видання, передруковані (із журналів “Нові дні” та “Українська мова і література в школі”) дві критичні статті про поетичну творчість Марти Тарнавської літературного критика діаспори Григорія Костюка та літературного критика і перекладача з Києва – Ростислава Доценка. “Тихі розмови з вічністю” мають мистецьку суперобкладинку роботи Миколи Стратілата, портрет, автограф і коротку біографію авторки, покажчик заголовків і перших рядків поезій та авторські примітки. Книжка має 320 сторінок, видана на добромум папері, в твердій оправі.

Марта Тарнавська. *Тихі розмови з вічністю*. Філядельфія: Мости, 1999. 320 с. порт. ISBN 0-9656983-2-7.

ЯКБИ НЕ НЯНЯ, ЩО ПІСНЮ ВИЧАРОВУВАЛА З ДУШІ...

ДО ІСТОРІЇ АНГЛОМОВНОЇ УКРАЇНКИ

Канадська журналістка Флоренс-Гамільтон-Рендел Лайвсей (3.11.1874, Комптон. пров. Квебек – 28.07.1953, Торонто) уперше почула українські народні пісні від няні своїх дітей. Якось (було це на початку 1914 р. у Вінніпезі) пані Флоренс порадили пошукати собі робітницю для господарства та для догляду за дітками – п'ятирічною Дороті (майбутньою видатною канадською поетесою) та дворічною Софі – серед новоприбулих іммігрантів – “людей у кожухах”, як їх називали. Незабаром, коли журналістка грала на фортепіано мелодії німецьких народних пісень, няня – більше мовою жестів, ніж слів – повідомила, що в краю звідки вона виїхала (а була це молода україночка з Калущини Івано-Франківської області), люди дуже часто співають, бо жити не можуть без пісні. І сама заспівала. Наче зачарована, слухала Флоренс ці пісні, співані незнайомою мовою... Одразу вирішила, що канадці повинні хоча б частково відчутти їхню красу. “Ця подія, – напише згодом Луїза Леб, ґрунтовна дослідниця творчого доробку Ф. Лайвсей – привела до відкриття цілого нового світу: художнього слова, пісень, танців, художніх виробів, одне слово усього того, інколи невлучного, що творить українську душу, не тільки для пані Лайвсей, а – завдяки їй – для англомовного світу” (Loeb L. Florence Randal Livesay // *Down singing centuries: Folk literature of the Ukraine*. Transl. by F.R. Livesay. Compl. and ed. by L. Loeb with the generous assistance of D. Livesay – Winnipeg, Man: Hyperion press, Ltd, 1981. – P. 175).

Захопившись піснями України, журналістка почала вивчати українську мову та літературу, культуру загалом, щоб перекладати українське художнє слово англійською мовою та популяризувати українську культуру серед канадців. Розшукуючи ноти українських пісень, вона познайомилася з українським літератором, церковним та громадським діячем (спершу соціалістичного, а згодом націоналістичного спрямування), вихідцем із Слобожанщини – Павлом Кратом. Він чимало допоміг їй не тільки в опануванні української мови та обізнанні з культурою України, а й у самому перекладанні.

1916 р. у перекладі Ф. Лайвсей опубліковано збірку “Пісні України з русинськими віршами”, що містила “Думу про Марусю Богуславку”, понад 70 народних пісень, зокрема обрядових та історичних, а також поезії І. Котляревського, С. Руданського, Ю. Федьковича, С. Воробкевича і, очевидно, Т. Шевченка: “У неділю не гуляла...”, “Чого ти ходиш на могилу?..”, “Сонце заходить, гори чорніють...”, “Тополя”, “ Не для людей, тієї слави”, “Думка” (Нащо мені чорні брови... – уривок), “Навгороді коло броду...”.

Ф. Лайвсей переклала наш гімн “Ще не вмерла Україна” і в книжці подала також ноти до нього із словами в оригіналі (*Songs of Ukraine with Ruthenian poems*. Trans. By F. R. Livesay. – London, Paris, Toronto: J. M. Dent & Sons, Ltd.; New York: E. P. Dutton & Co, 1916 – 176 pp.).

Передмову до книжки під заголовком “Пісні України” написав П. Крат, і це – один з найкращих нарисів про Україну та українську народну творчість для англомовного читача. Зацитую невеличкий уривок із передмови: “Монголи прийшли з Азії в Україну, і Чингісхан спорудив піраміди з людських черепів. Загинуло дуже багато хоробрих русичів, але монголи не змогли подолати українського опору, твердого, наче скелі, і, отже, були позбавлені можливості згодом плюндрувати Європу. Хан повернув назад, європейська цивілізація була врятована – Україна ж була вкрита трупами... Згодом козаки з’явилися, що постійно змагалися з ворогами України”.

Очевидно, з погляду сьогодення, переклади Ф. Лайвсей далеко не досконалі, не відзначаються найвищою майстерністю. Намагаючись відтворити український національний кольорит, перекладачка вживає силу українських транскрибованих слів і калькованих висловів, роблячи тим самим переклад подекуди незрозумілим для англомовлян. У перекладі “Тополи” пропущено 31 рядок, тобто 14 відсотків усієї поезії. З другого боку, у текстах багато вставок, відсебеньок.

Утім збірка відіграла позитивну роллю: вона хоча б частково показала канадцям надзвичайну скарбівню українського художнього слова. На збірку з’явилося дуже багато захоплених розлогих рецензій у пресі США, Великобританії і Канади. На переклади Ф. Лайвсей схвально відгукнулися українські критики І. Кулик, Г. Майфет.

Ф. Лайвсей часто виступала з українознавчими доповідями (“Українська поезія”, 1915,” “Український фолклор”, 1917 та ін.) та статтями (“Пісні і танці українців”, 1927). У 1940 р. видано в її перекладі повість Г.Квітки-Основ’яненка “Маруся”. Передмову до книжки написав Генерал-губернатор Канади лорд Твідсмуір. (Kvitka H. Marusia. Transl. by F. R. Livesay. – New York: E. P. Dutton & Co, Inc., 1940. – 220 p.). П. Крат чимало допоміг Флоренс – адже етнографічну прозу перекладати надзвичайно важко.

До кінця свого подвижницького життя Ф. Лайвсей працювала над перекладами творів української літератури. 1981 р. у Вінніпезі – при активному сприянні Д. Лайвсей – опубліковано книжку перекладів та українознавчих студій Ф. Лайвсей під назвою “Спів віками”. У ній вміщено чимало перекладів, раніше неопублікованих, зокрема декількох дум (“Втеча трьох братів з міста Азова”, “Самійло Кішка”, “Смерть козака-бандуриста” та ін., історичних пісень, драми-феєрії Лесі Українки “Лісова пісня”, фантастичного оповідання О. Стороженка “Закоханий чорт”. Найвагоміша із опублікованих у збірці студій – “Весільні обряди і пісні”. Книжку упорядкувала д-р Л. Леб, що є авторкою вичерпного нарису про Ф. Лайвсей, уміщеного в цьому виданні. Ілюстрації українського художника з Канади Стефана Чернецького мають велике пізнавальне та естетичне значення.

Ф. Лайвсей писала і оригінальні твори. У її доробку – збірка віршів “Пастухова торбина” (Торонто, 1923) та повість “Присмак солі” (Лондон – Торонто, 1927).

Творчість Ф. Лайвсей чекає ще на глибокого дослідника-перекладознавця, що зміг би вивчити її перекладацький доробок в контексті історії художнього перекладу в Канаді та на тлі англомовної україніки.

Закінчення зі стор. 4.

Автор ідеї й текстів серії бібліографічних нарисів “Шістдесятництво: профілі на тлі покоління”, що готується до друку в Національній парламентській бібліотеці України. Вона – авторка підготованого до друку ще 1998 року, – першого (за часом написання) збірника оповідань “Дістатися берега” та збірника літературних портретів “Я”, обернене світові”.

Нині у видавництвах Києва готуються до друку її монографія “Художня галактика Валерія Шевчука. Постать сучасного українського письменника на тлі західноєвропейської літератури”, а також книжка “Закон піраміди. Діалоги про літературу та соціокультурний клімат довкола неї” (з її сторінок “звучать” діалоги з Миколою Жулинським, Іваном Дзюбою, Євгеном Сверстюком, Валерієм Шевчуком, Павлом Загребельним, Іриною Жиленко, Миколою Вінграновським, Василем Герасим’юком, Соломією Павличко, Іваном Кошелівцем, Ем-

мою Андіївською, Леонідом Рудницьким, Мартою Тарнавською, Богданом Рубчаком, Ігорем Шевченком, Анною-Галею Горбач, Ігорем Качуровським та ін.), на випуск якої наполегливо шукає кошти видавництво “Пульсари”, очолюване письменницею й подвижницею української справи Ларисою Копань.

Людмила Тарнашинська – член Національної Спільки письменників України та член Спільки журналістів України. Головний редактор (на громадських засадах) розділу “Журналістика. Преса. Видавництва” Енциклопедії сучасної України.

Людмила Тарнашинська люб’язно погодилася стати членом редколегії і представляти наш журнал в Україні.

Підтримуємо її кандидатуру на здобуття премії! Бажаємо Людмилі Тарнашинській отримати цю заслужену нагороду!

OUR LIFE

Monthly, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. LVIII

APRIL 2001

Editor: TAMARA STADNYCHENKO

FROM THE DESK OF THE PRESIDENT

Happy Easter To All Of You!

Easter is the principal spring feast of joy and gladness, which unites families, community and the whole society. It is the time to pray and to ask for salvation, not only for ourselves, but for our troubled Ukraine. To pray that God should bestow wisdom upon the leaders of Ukraine so they can lead their people to a better tomorrow.

Ukraine is troubled by men and by nature. As most of you have heard, the flooding in Zakarpattia this time around is much worse than in 1998. At this time, it is very hard to give you specific statistics because they differ from day to day. We do know that once again, we need to lend a helping hand to the flood victims. By now you have received a letter of appeal and official lists requesting help for these victims. While various help will be needed, the first priority is medicine, which will prevent the spread of disease. Purchasing and sending medicine as soon as possible is critical, and for this reason, we are asking only for monetary donations at this time.

This month, we also commemorate the 15th anniversary of the Chernobyl tragedy that shocked the world and showed the callousness of the Soviet Government whose policies put production above safety and pride above human lives.

From March 6 to March 16, 2001, the 45th Session of the Commission on the Status of Women, at the United Nations was held. This year the focus was on HIV/AIDS, its implications on gender and racial discrimination, and plans for a program of work for 2002-2005. At this session, it was confirmed that equality between men and women cannot be achieved by treating women and men identically. In a stirring speech, the President of the International Council of Women, Pnina Herzog, addressed the topic of gender discrimination. "Identical treatment," she said, "ignores women's and men's different social realities and gender roles. However, when policy makers introduce measures to address socioeconomic issues, humanitarian issues, health, the elderly, the handicapped, et cetera, they often fail to take account of the differences resulting from gender."

The UN proposes a standard of equality, based on a reconsideration and re-conceptualization of "equality" from a gender perspective. This perspective takes into consideration the differences between women and men and their roles and responsibilities in policy analyses, evaluation, planning and decision making. The link between gender and human rights was grounded in an international legal instrument when the UN Universal Declaration of Human Rights condemned discrimination on the grounds of sex. This declaration was developed into International Human Rights Laws, by two general covenants adopted by the UN General Assembly (the political covenant and the economic covenant). The convention on the Elimination of All Forms of Discrimination Against women adopted in 1979 requires respect for Human Right of Women. After 4 World Conferences on Women and the declarations and conventions, one must ask how much longer will the issues have to be addressed in this century to be recognized and respected by all.

In March of last year, at the United Nations Commission on Status of Women and at the UN General Assembly, which followed in June, the twelve critical areas of concern of the 1995 Beijing Plan of Action, were reviewed. The data showed:

- Violence against women ranked as high as cancer for killing and incapacitating women of child-bearing age.
- At least 20% of women have been physically or sexually assaulted.
- Two million girls aged 5-15 are trafficked, sold or coerced into the commercial sex market each year.

The list is long, but thanks to the NGOs, awareness about these issues and the need to empower women and erase gender disparities through out the world have been raised. The NGOs have also proposed another World Conference on Women in year 2005 or 2008, because this is one way to keep governments moving forward on women's issues.

Reflections On Our Formative Year – Branch 115

By Dr. Nadia Shalauta Juzych, President

Member of Branch 115 – Detroit Region. (From left to right): Row 1: Lesia Lawrin, Lesia Bolde, Annie Buhay, Lisa Calice, Lily Litynskyj. Row 2: Elizabeth Kuczer, Genevieve Murskyj, Nadia Juzych, Katya Beswerchij, Diane Zurkiwskyj. Row 3: Vera Rozmarynowycz, Natalie Lewyckyj, Nadia Figacz, Christine Lewak-Shinakov, Vera Fedorak, Natalia Stewart, Marika Kohut Lee, Collen Fitzsimmons, Gloria Pryjma, Katrina Chestuch, Natalka Maruszczak. Not pictured Sonya Hoerman, Maria Holian, Marta Pryjma Jacks, Christine Kachan Diachenko, Barbara Lawrin, Tara Litynskyj, Vera Petrusha, Alexandra Serdiuk, Nadia Stasiw, Olya Terlecky, Rosemary Zurawskyj.

In January 2000, I was called by Mrs. Lydia Kolodchin, former President of the Detroit Regional Council of the UNWLA. Mrs. Kolodchin asked if I'd be interested in joining a new UNWLA branch that was forming in Detroit. Having recently moved from Baltimore, where I was a member of Branch 80, I knew it would be a good opportunity to meet other Ukrainian women and make a contribution to the community. Little did I expect the year to be so fulfilling.

During our first meeting in late February, I was impressed by the nearly 20 women -- mothers and young professionals -- who were eager to contribute their precious time to better our Ukrainian community. Unexpectedly, I was elected to lead Branch 115 in its

formative year, and felt confident that I would receive support from the other board members. We agreed that our goal would be to sponsor three activities for the year, focusing on educational and cultural projects related to children.

After attending the 75th anniversary celebration of the Detroit Regional Council in March, our group was inspired. Plans for our first project began immediately -- a pysanka workshop for children. We sought the expertise of Mr. Roman Seniuk, a talented Detroit artist, who agreed to conduct the workshop. He requested that we have a minimum of eight children. Looking around the room, we counted six children from among the members present and we worried a bit that we would disappoint our

artist with a small turnout. We quickly designed a flier and distributed it to parents at the local Ukrainian churches, the Ukrainian grade school and at Ridna Shkola. Our spirits soared as our small workshop was received with overwhelming enthusiasm. Through the generosity of Mrs. Tamara Kuropas and the board of the Ukrainian Cultural Center, we were able to host 56 children for the pysanka workshop at the Center's gym. Members of the Detroit Regional Council, including President Natalia Hewko and Past Presidents Lydia Kolodchin and Kvitka Iwanycky, came to lend their support.

The energy among our members was high and we moved onto our next project -- collecting items to be donated to Ukrainian orphanages. A number of our members also assisted in packing boxes for shipment to the orphanages.

Though there were no formal meetings in the summer. Our work did not stop. Many members assisted in planning and running the Sunflower Festival, a major fund-raiser for the Ukrainian schools in Warren. Our vice-president, Mrs. Lily Litynskyj, treated us to a pool party in honor of our departing secretary, Tara Litynskyj, who had joined the Peace Corps and was on her way to Eastern Europe to teach English.

Led by our second vice-president, Mrs. Genny Murskyj, our members continued planning for a major exhibit at the international booth at the Troy Daze festival. With the assistance of members from many of the Detroit branches of the UNWLA, we were able to display beautiful Ukrainian works of art and to share our culture and traditions with numerous school children and their families. Children from the community learned about Ukrainian embroidery, ceramics, song, dance, and costumes. Those who stopped to ask questions received a UNWLA stamp in their international "passports". For the first time, a Ukrainian flag was flown in the festival parade, carried by young Ukrainian-American children.

Before the year ended, Vera Petrusha and Katya Beswerchij arranged for us to host an elegant exhibit of art in the Trypillian style by Ukrainian artist

Svitlana Kobetz. The event was not only a great opportunity to showcase Ukrainian art, but was a successful fund-raiser for our branch.

Lesia Pryjma Bolde helped arrange a bake sale to raise funds for our branch activities. It was received with great enthusiasm, and all of us were very grateful to our mothers and grandmothers for teaching us traditional Ukrainian baking.

Plans are already in the making for a number of events in 2001, including a tour of a Ukrainian museum in Livonia, Michigan, organized by Liz Kuczer, and the Second Annual Pysanka Workshop for Children.

To commemorate the 15th anniversary of the Chernobyl nuclear disaster, which will be formally marked on April 26, 2001, we have commissioned a commemorative pysanka from Mr. Seniuk. The pysanka will not only serve as a reminder of the tragic results of the nuclear explosion, but also symbolizes the rebirth that is occurring in our independent Ukraine.

On a personal level, the year proved extremely gratifying. The support of many members of other branches and the leadership of the Detroit Regional Council have inspired me. Through their collective wisdom and guidance, a path has been laid for our generation of women to continue their important work. Most of all, I am grateful to the women who have joined me in this venture -- the members of Branch 115. At our holiday luncheon, I sat back for a moment to contemplate my good fortune. I was surrounded by many amazing women who had become wonderful friends over the year -- mothers, working professionals, and one delightful Italian woman -- hardworking, dedicated, and all united by the love of our heritage and the desire to carry it forth for future generations.

Reflecting on this past year's activities with the UNWLA, I am filled with a sense of pride and privilege. Pride for the energy that members of our branch have dedicated to our many projects, and privilege to work alongside these wonderful Ukrainian-American women.

UNWLA Branch 98 Elects New Officers and Reviews a Busy Year

By Anna Krawczuk

Tamara Schmotolocha, Mary Bonanno, Christine Roland, M. Orysia Jacus, Victoria Mischenko, Olga Boeckel and Taisa Jacus at Branch 98's Christmas party.

On January 28, 2001, UNWLA Branch 98 of Holmdel-Middletown, New Jersey held its annual meeting and election of officers. M. Orysia Jacus was re-elected branch president. Other officers elected were Mary Bonanno (vice president), Victoria Mischenko (secretary), Anna Krawczuk (treasurer), Elizabeth Barna (membership chair), Ann Pederson (culture chair), Christine Roland (social welfare chair), and Margaret Putykewycz (auditing committee chair). A special guest at the annual meeting was Maria Polanskyj, President of the New Jersey Regional Council.

During the course of the year 2000, UNWLA Branch 98 of Holmdel-Middleton, New Jersey fulfilled its obligations to UNWLA Headquarters and the New Jersey Regional Council, increased its membership, and hosted a number of interesting events. With our newest members, Ulana Joslin and Tamara Schmotolocha, we are now 17 strong.

As the UNWLA celebrated its 75th anniversary, Branch 98 worked to increase knowledge about Ukraine and Ukrainians within their community. Members donated *Ukraine: A History* by Orest Subtelny to Monmouth County Library's reference department and *Sky Unwashed* by Irene Zabytko to the Holmdel Library. A lecture by Branch 98 member Margaret Zakanyycz Putykewycz, D.P.M., on "Good Foot Health" was open to the public.

An annual Christmas party has become a custom as well as a fund raiser and one was hosted by branch members in December of 2000. This time, the invitation was extended to people who are not members of the Ukrainian American community in our vicinity, especially to people who live alone. Our special guest speaker was UNWLA Scholarship/Student Sponsorship Program Chair Luba Bilowchtchuk and guests were treated to an interesting slide presentation on the impact of the scholarship program on the Ukrainian community in Brazil.

In 2000, Ms. Bilowchtchuk, together with M. Orysia Jacus, who has served as Scholarship Program treasurer since 1984, visited Ukrainian Brazilian colonies, schools and seminaries in the state of Parana where ethnic Ukrainians have been a majority for more than one hundred years. They were joined for part of the trip by UNWLA President Iryna Kurowyckyj and were successful in establishing the UNWLA Scholarship Program Alumni Association in Brazil, whose goal will be to increase financial aid for a new generation of students. From the slide presentation, it became evident that more sponsors are needed for Ukrainian Brazilian pupils and students. Most are from poor villages and large farming families.

This year, we hope to expand the scope of our activities in many ways, and we are already off to a good start. One of the main concerns of members of

Branch 98 is women's rights issues. Among these issues is trafficking in women, especially as it affects women from Ukraine. After viewing the video on trafficking in women that was aired on NBC's "Dateline" with Maria Shriver as commentator, members of Branch 98 realized that it was important to pursue this issue further by keeping the public informed about it. On April 27, 2001, we will be hosting a panel discussion entitled "Trafficking in

Women In Our Backyard." The event, open to the public, will be held in Matawan, NJ. A second panel discussion on this issue will be held on June 4, 2001 at the Monmouth County Library-Eastern Branch in Shrewsbury, NJ.

Editor's Note: The author is Honorary President of the UNWLA.

UNWLA Branch 29 Celebrates 40th Anniversary

By Irene Pyskir Oleksiuk

1st Row: Natalka Masnyk, Liusia Oleksiuk, Vera Dzubytskyj. 2nd Row: A. Kochman, R. Halibej, O. Wandzura, E. Zelenko, L. Kokorudz – President, O. Diachenko, I. Pyskir-Oleksiuk, W. Markewych, M. Hrynewych. 3rd Row: L. Palij, L. Kosyk, I. Kuzyk, E. Wyshnytzky, O. Maslianko, W. Troshchuk, T. Wynnychenko, L. Kalin – Regional Council Pres., T. Wynnychenko, Z. Cymbalista, O. Marchuk, G. Wandzura, A. Sawyn, W. Rakowsky, O. Andrushko, C. Plawiuk, O. Fedyniak, M. Stadnyk, D. Jarosewich. 4th Row: K. Iwasyszyn, A. Kolomayeto, I. Klish.

UNWLA Branch 29 of Chicago, Illinois knows how to throw a good party. Members have had experience celebrating their good works for charity in the Ukrainian community for 40 years. Thus, on January 20, 2001, they hosted a very successful 40th Anniversary Celebration at the Ukrainian Cultural Center in Chicago. The Jubilee Committee, headed by Julia Kokorudz, organized a fine dinner, program, and awards ceremony. Other committee members were O.D. Kochman, D. Jarosewich, R. Hallbej, E. Wyshnytzky, K. Iwasyszyn, I. Pyskir Oleksiuk, O. Diachenko, M. Hrynewycz, and Branch President E. Zelenko.

During the festivities, Chicago Regional Council President and member of the UNWLA National Board Luba Kalin (also a member of our

branch), presented Branch 29 with a congratulatory certificate from the UNWLA Executive Committee.

After a delicious dinner, MC Daria Jarosewich read congratulatory messages from other UNWLA branches, from Branch 29 members who were unable to attend the event, and from other community organizations. She also read a very special letter from L. Jarosewich, a founding member of the branch. Joining us after a long sabbatical, was the vocal ensemble Trio Pisia. Dressed in beautiful Trypillian costumes, Natalka Masnyk, Liusia Oleksiuk and Vera Dzulynski enhanced the friendly and festive ambiance of the celebration with several lovely songs. Their talented accompanist was Orisia Pokorna.

Following the musical interlude, Daria Jarosewich and Irene Pyskir Oleksiuk read their

lighthearted work about the able and talented members of Branch 29. The composition, which included a stanza about each of the 47 branch members, evoked smiles of appreciation and laughter at comic references to members and their activities.

The young women who organized themselves as UNWLA Branch 29 in 1960 had as their first goal a preschool for children of Ukrainian heritage. The goal was successfully met for 25 years. Other goals and objectives followed and were also successfully met. Over the years, Branch 29 has published books for children, sponsored scholarships, hosted art exhibits and cultural events, and donated funds and material goods to the children of Chernobyl, orphanages, and needy people in Brazil, Poland, and especially, Ukraine. Thus, one of the highlights of the event was the presentation of the 40th Anniversary Jubilee Book.

Compiled by Olexandra Diachenko-Kochman and the other members of the anniversary committee, the Jubilee Book lists the original and founding members of Branch 29 and includes many photographs and write-ups of the memorable events comprising the history of the branch. Ms. Kochman explained the intricacies of the publishing process and how materials for the book were chosen. She presented a brief oral history of the branch while committee chair Julia Kokorudz outlined the founding principles and work of the fledgling organization in its early days. Eva Zelenko, president of our "youthful" organization, spoke on some of the significant aspects of our charitable work in the past ten years. Past presidents and branch members who had made significant contributions to branch programs and events since its 30th anniversary, were honored with framed certificates.

Other highlights of this special event were the scrumptious desserts organized by Maria Hrynewycz and a delightful surprise gift for every member of Branch 29 -- a work of art created by Natalia and Yuri Guchenia. The artwork, a picture of a beautiful young girl dressed in a Ukrainian costume, bears the inscription "Jubilee 40, 29th Branch UNWLA, Chicago, 1960-2000."

The evening came to an end with happy memories and an atmosphere of anticipation. Our 50th anniversary, after all, is only ten years away!

YOUR HEALTH

Compassionate Care The Best Medicine

By Ihor Magun, M.D.

We never know how fragile life can be until either we ourselves or a loved one becomes ill. As a physician, I see every day the value of life and how important it is to be compassionate. You may wonder what this has to do with medicine or with individuals not directly related to medicine or a medical crisis. The answer is -- everything. We all interact with each other, and believe it or not, the way we interact with others is just as important as medication. Everyone can help others simply by being kind.

Individuals who are diagnosed with terminal illness, such as cancer, pass through stages of psychological adaptation described as denial, isolation, anger, bargaining, depression, acceptance, and hope. Not everyone experiences every stage or, for that matter, the same chronological order of these stages. The challenge lies in recognizing these stages and dealing with them. It is a complicated and often difficult process.

Our continued interaction and regular contact with patients dealing with terminal diseases and various stages of psychological adaptation is extremely important, because it permits them to feel caring and not abandonment. It is likewise important to let these individuals feel valued and permit them to have a say in certain decisions. This allows them to maintain dignity. It is also important to converse with such patients about current events. Ask their opinions and encourage them to talk about what is happening, even though they are ill and may never see how certain events turn out.

You do not have to be a physician to be a compassionate person, but being a compassionate person makes a better physician. There are moments in every physician's life that we recall where our most personal interaction made a difference. These moments had nothing to do with technology or money or new buildings. They had everything to do with a personal involvement with patients -- a sincere interaction that made a difference in someone's suffering.

The next time you hear that someone is ill, at home or in the hospital, spread some compassion. It will make you feel better than you ever thought you could feel.

Радісно вітаємо ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Красне свято “Воскресіння Христове” – це час глибокої віри у перемогу добра. Сьогодні Україна переживає труднощі, заподіяні з різних причин людьми та природою.

Як Вам усім вже, напевно, відомо, Закарпаття знов постраждало від жахливої повені, ще більш руйнівної, ніж у 1998 р. Тому ми вже листовно та в пресі зверталися до Вас про допомогу. Союз Українок на Закарпатті просить гроші на закупівлю медикаментів, щоб якнайскоріше стримати епідемії внаслідок брудної води та негігієнічних обставин.

У квітні вшануємо смутну 15 річницю вибуху у Чорнобилі, яка мала неабиякі наслідки. Упродовж багатьох років Україна страждала багато за панування Радянського Союзу. Про кривду, яку заподіяв радянський режим, не сміємо забути, потрібно постійно пригадувати, щоб наступні покоління та світ знав ті страждання народу.

РОЛЯ ДОБРОЧИННОСТІ

“Суспільство потребує признання за добродійну працю, як вартісний почин. Вони мусять розповсюджувати добродійну працю і заохочувати добровольців діяти вдома і за океаном, закликати добровольців будувати партнерство із суспільства, а уряди повинні допомагати збільшувати ефективність публічних услуг і запевнити, що вони дійдуть для потребуючих людей”. (Слова Генерального Секретаря Коффі Аннана висловлені на відкритті 2001 Міжнародного року добродійності 28 листопада 2000 р.) р.

Конференція Соціального розвитку відбулася в Організації Об’єднаних Націй 13 лютого 2 березня 2001 р. Вперше на вершинах обговорено тему добродійності.

Добродійність – це звичка, яка приходить від серця, це людська прикмета. Ця характеристика є глибоко вкорінена в людській душі і має далекосяжну візію, яка походить з соціального і культурного впливів. Турбуватися потребами ближнього і відповідати на ті потреби є вияв високої гуманної мотивації.

Люди допомагають собі взаємно з любови і співчуття, кажуть, що ми є такими, що даємо. Через дбання і ділення з потребуючими ми стаємо кращою одиницею. Добродійність є важною складовою частиною поведінки людини, яка існувала від початків нашого існування.

Добродійність не є ностальгійні реліквії з давнини, не є за давнє і мертве, це жива дія, яка розцвітає. Сучасне слово для дбання і ділення є брати участь і бути відповідальним, це слова сьогоденного активного громадянина.

Добродійність проявляється в різних видах та дає нагоду людям зблизитися, іншим дає нагоду проявити свої здібності, а іншим – потребу бути в товаристві. При спільній праці відчувається почуття приналежності, допомагає діяти і думати спільно, а досягнення мети дає певне внутрішнє задоволення.

Добродійство є частиною демократичної культури, інакше в кожному суспільстві та залежне від потреб часу.

Засідання, програми, імпрези, прогулянки та інше, пов’язані з виконанням без компенсації, повинні бути доцільні тими, хто цим користується.

Помимо того, що добродійність відіграє велику роль у суспільстві, особливо у розбудові держав, однак ще не є визнана людьми та урядами так, як ми б бажали це бачити. Тому цю тему обговорювали в ООН.

Щоб оцінити усі добродіні акції, у нашому випадку, які провадив СУА впродовж свого існування, потрібно б зробити науковий огляд. Цей огляд поставив би СУА на певному рівні. Статисти могли б довідатися про велич наших добродіних починів. Який вплив СУА мав на усіх тих, які були частиною нашої організації, тих, що брали участь у наших імпрезах, світличках, читали наші видання, також тих, які одержували нашу допомогу як стипендії, допомога сиротам та всі інші, як ці елементи змінили життя тих, яких наша добродіність торкнула.

Може, знайдеться особа, яка бажала б зробити такий науковий огляд.

Велике признання головам Окружних управ, відділів, та членству СУА за корисну добродіну працю, яку роками виконували. Без Ваших добрих вчинків і жертвовної праці сьогодні СУА не міг би розростися до такої організації, яка є сьогодні. Дякуємо!

Конгрес США у 1987 році проголосив березень місяцем, присвяченим історії жінок, яких упродовж століть історія оминала. З цього приводу президенти США проголошують щорічно проклямацію у місяці березні.

У цей спосіб збільшується знання про вклад жінки в історію людства.

ВІСТІ З ЦЕНТРАЛІ

*Сердечно вітаємо трьох нових членок з “четвертої хвилі” Марію Кузь,
Оксану Шараневич і Євгенію Бенк!
Бажаємо присмної та успішної праці у нашому Відділі!*

Управа і членки 33-го Відділу ім Лесі Українки у Клівленді.
Стефа Балагутрак, кореспонденційна секретарка.

На засіданні Головної Управи 2 грудня 2000 р. у Вашингтоні прийнято одностайно постанову провести ХХУІ Конвенцію СУА у Сарасоті, Фл. 56-ий Відділ СУА у Норт Порті, Фл., підготує Конвенцію. Складаємо щиру подяку Орісі Свистун – голові 56-го Відділу та усім членкам СУА на Фльориді, що виявили таку ініціативу.

Перепрошуємо Округу Нової Англії за пропущення повідомлення про їхні загальні збори, які відбулися 2 травня 2000 р. в Нью-Гевені, Конн., і святкування 75-ліття СУА, яке відбулося 12 листопада 2000 р. у Гартфорді, в яких взяла участь голова СУА та вручила грамоти усім відділам і Окрузі.

Збори Округу Нової Англії.

На засіданні Головної Управи 2 грудня вибрано Номінаційну комісію, яку очолила Надія Савчук – голова Окружної Управи Нью-Йорку, та Статуту комісію, яку очолила д-р Іванна Ратич.

21 січня – голова СУА Ірина Куровицька взяла участь у різдвяній програмі новоствореного 125-го Відділу на запрошення голови Відділу Людмили Грабовської.

27 січня – відбулося засідання Екзекутиви, опісля різдвяне прийняття для працівників СУА в домі голови СУА.

2 лютого – голова СУА взяла участь у засіданні Екзекутиви Музею.

11 лютого голова СУА взяла участь у загальних зборах 86-го Відділу у Ньюарку, Н. Дж., на якому головою відділу вибрали Наталію Кігічак.

15 лютого – голова СУА взяла участь у засіданні Екзекутиви Національної Ради Жінок США.

17 лютого голова СУА взяла участь у засіданні Екзекутиви СФУЖО. Одна із тем, яка була обговорена, стосувалася Форуму УКВР.

18 лютого голова СУА, представляючи СФУЖО, взяла участь у засіданні ширшої Президії СКУ у Торонті, Канада.

27 лютого – Екзекутива ухвалила склад Видавничої комісії конвенційної книжки. Голова – Марта Данилюк, члени – Варка Бачинська, Ольга Тритяк, Марія Штогрин.

ДІЯЛЬНІСТЬ ОКРУГ І ВІДДІЛІВ

ХРОНІКА ОКРУГИ ОГАЙО

1999 рік.

8-ий Відділ, Парма, голова – Надія Русенко.

12-ий Відділ, Парма, голова – Лідія Вирста.

33-ий Відділ, Парма, голова – Емілія Русин.

116-ий Відділ, Ірі, ПА., голова – Дарія МекКей.

Окружну Управу очолювала Іванна Шкарупа. В Окрузі 121 членок, об'єднаних в чотири відділи. Голова репрезентувала Округу на загальних зборах трьох відділів, брала участь у Конвенції і в засіданні Головної Управи. Відбули 7 засідань Окружної Управи.

7-го березня відзначили 40-ий день смерти Почесної голови СУА і СФУЖО бл. п. Лідії Бурачинської панахидою і жалобними сходами. Із спогадами виступили Н. Даниленко і І. Кашубинська. У квітні проведено інтерв'ю з І. Кашубинською, можливою кандидаткою на нагороду за харитативну працю “Lumen Christi Award 1999” і передано нашому Епархові Киру Робертові.

На XXV-ій Конвенції делегатками були голови 12-го, 33-го, і 116-го, Відділів, 4 делегатки і одна гостя. Грамоту вдячності за працю у референтурі зв'язків отримала Н. Дейчаківська, грамоти пошани за виховну працю 33 і 12 відділи і Олена Шіпка за п'ятдесятилітнє членство в СУА.

8-го грудня, згідно з проголошенням Організацією Об'єднаних Націй 1999 року Роком літньої людини, Округа влаштувала полуденок для мешканців “Шевченко Менор”, на якому виступали діти нашої “Світлички”.

Із датків, присланих через Юнайтед Вей Сервісез, подарували 150 дол. на підручники з англійської мови для новоприбулих з України учасників безплатних курсів. Для дітей “Рідної Школи” і школи при парафії св. Володимира по 50 дол.

Цього року вислано річники журналу “Наше Життя” до Гуманітарного колегіуму у Донецьку, 5 посилок книжок для Українського Товариства у Павлодарі в Казахстані та одну посилку книжок до Соціально-Духовного Центру у Сімферополі.

8-ий ВІДДІЛ ім. АЛЛИ ГОРСЬКОЇ.

Голова Відділу — Надя Русенко. Відділ нараховує 26 членок. Журнал “Наше Життя” передплачує 24 членки. Відбули 6 ширших сходів і засідання Управи. У склад Окружної Управи входять 4 членки.

Для придбання фондів влаштували продаж свічок з прибутком 175 дол. та виставку картин Б. Бо-

жемського з прибутком 847 дол. В Чорнобильську зону, Народицький район, село Базар вислали 12 посилок.

Відділ і 3 членки є членами УМ в Нью-Йорку. Голова Відділу була запрошена до складу журі для вибору найкращої вишивки на “Вишиваних вечорницях”, влаштованих 12-им Відділом СУА.

12-ий ВІДДІЛ СУА ім. ОЛЕНИ ПЧІЛКИ

Голова Відділу – Лідія Вирста. Число членок – 22. Відбули 7 сходів з участю 10-13 членок. Голова Відділу і делегатка Пет Крутигорова взяли участь у XXV Конвенції СУА, на якій Відділ отримав грамоту за спонсорство дитячої світлички (від 1973 р.), а нашу членку Олену Мураль-Шіпку відзначено за понадп'ятдесятилітнє членство в СУА. Грамотою нагороджено Надію Дейчаківську – референтку зв'язків при Окружній Управі Огайо і у Відділі за виняткову працю у своїй ділянці. Три членки є в Управі Округи.

У звітному році праця проходила в декількох референтурах. Культурно-освітня референтка Катерина Немира приготувала реферат про можливі деякі впливи мистецької творчості Михайла Бойчука на мексиканського художника Дієг Рівер, який, перебуваючи в Радянському Союзі у 1930-их роках, бачив твори Бойчука. В іншій гутірці розповіла про лемків у Польщі. Неля Винярьська прочитала свій нарис про патронку Відділу Олену Пчілку.

Референтка зв'язків Надія Дейчаківська вислала листи до Державного Департаменту США в справі фінансової допомоги уряду для України і до сенаторів щодо торгівлі жінками, до тижневика “US News & World Report”. Постійно нагадувала членству писати також індивідуальні листи. Референтка стипендій Надія Дейчаківська зорганізувала 4 стипендії на суму 600 дол. – 300 дол. від відділу та 300 дол. від приватних спонсорів. Стипендіяти листуються зі своїм спонсорами. Референтка суспільної опіки – Євгенія Гішинська. Відділ спонсорує дві “Бабусі” (грошова допомога і посилки з одягом). Далше допомагаємо СУ міста Херсону, з яким наша Округа споріднена. Вислали 5 великих посилок з одягом, сухими овочами та іграшками для багатодітних родин, сиріт і пенсіонерів. Музейна референтка Люба Дармохвал приєднала 5 нових членів до УМ у категорії сеньйорів. Виховна референтка – Рома Вирста. У світличці навчалось 9 дітей двічі на тиждень під проводом учительки Люби Рожі. Пресова референтка Дарія Городиська надсилала дописи до журналу “Наше Життя” про річні збори відділу (ч. 3) і хроніку за 1998 р (ч. 6, 1999). Запропонувала редакції журналу “Наше Життя” статтю мисткині Тані Осадци про

“Сокальські писанки” (ч. 4, 1999). Приготувала течки з інформаційним матеріалом з нагоди 75-ліття СУА. Референтка фотоархівів Неля Винярська провадить з великою дбайливістю наші фотоальбоми, в яких уже в трьох томах зареєстрована наша тридцятидволітня громадська праця. Господарська референтка Леся Оленчук відповідала за організацію елегантних буфетів на дві великі імпрези Відділу – “Вишивані вечорниці” і “Другу мистецьку виставку”.

Для основного бюджету та добродійної діяльності влаштовували імпрези, дотримуючись щорічно “своїх календарних дат”. Це є три базари при церкві, на яких винаймаємо стіл, “Вишивані вечорниці” та “Мистецька виставка”. Ці імпрези готують спеціальні комітети, що вже увійшли в традицію поміж нашими численними гостями-добродіяями. “Вишивані вечорниці” заохочують до показу цікавих і гарних вишиванок, а спостережливе і компетентне журі у складі Ірини Кашубинської, Данила Дмитрикова і Надії Русенко проголошували переможців у різних категоріях. “Друга Мистецька виставка” представила мистців, які вперше виставляли в нас свої твори: Ігор Дерев’яний, Ніна Лапчик, Оля Величенко, Катерина Немира та вже знані і популярні тут Неля Винярська, Слава Геруляк, Наталка Кормелюк і Ака Перейма.

Останньою імпрезою для завершення цілорічної праці стала різдвяна товариська зустріч для членок з родинами. З вдячністю нашої невтомній і ввічливій Лідії Вирсті та з радістю про добру новину, що на річних зборах з початком 2000 р. прибуде до нашого гурту 6 нових членок, закінчуємо цікавий і успішний рік нашої добродійної праці.

Дарія Городиська, пресова референтка.

33-й ВІДДІЛ СУА ім. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Голова Відділу – Міля Русин. Відділ нараховує 59 членок. Всі передплачують “Наше Життя”. Додатково передплачено 1 річний комплект до Канади та два річні комплекти в Україну (один для Спілки творчої молоді). Загальні збори відбулися 7-го лютого 1999 р. Проведено 7 ширших сходин і 8 засідань Управи.

Відділ є членом УМ у Нью-Йорку, Музею-Архіву та Українських Злучених Організацій у Клівленді, підтримує всі почини СУА, виконав всі фінансові зобов’язання.

Стипендійна референтка (Іванна Вовк) надала у 1999 р. допомогу 8-ми студентам (4 у Римі, 2 в Бразилії, 2 в Україні), з цього 6 стипендій оплачують спонсори, дві стипендії є збірними. На виплату стипендій витрачено 2,655 дол. Референтка суспільної опіки (Марія Футей) займалася організацією допомоги сиротинцям у Херсоні, Львові та Києві, Городоцькій районній Асоціації інвалідів на Львівщині, а також поодиноким родинам. За рік в Україну

вислано 21 посилку на суму 2,895.44 дол. У Фонд Чорнобиля Відділ вислав 150 дол., для “Бабусі” 100 дол., для сиріт в Україні 300 дол., на взуття дітям сиротинця в Бразилії 100 дол., школі Національного відродження у Львові вислано 200 дол., на УМ в Нью-Йорку 240 дол., на репрезентацію Відділу під час Конвенції СУА витрачено 1,864 дол. Для поповнення фондів улаштували для громадянства: 17 січня – різдвяну зустріч, 20 березня – вечір пам’яті Софії Русової, 27 – червня пікнік. До кожної з тих імпрез та на ширші сходини Маруся Грабська і членки господарської референтури Відділу готували обіди чи перекуски. При активній співпраці 33-го Відділу з Філядельфії цікаво і змістовно пройшов вечір пам’яті Софії Русової, прибуток з якого 1,155 дол. призначили для сиріт в Україні.

У Квітну неділю членки відділу провели збірку для дітей в Україні, які потребують допомоги. Зібрали 1,361 дол. Двічі Відділ брав участь у продажі печива. Всі фінансові справи старанно і точно провадить скарбник Люся Медицька.

Під опікою виховної референтури та виховательки діяла “Світличка”. Цього року було 12 дітей. Мистецько-музейна референтка періодично переоформляла тематичну габльотку в Кредитівці, з якої відвідувачі могли дізнатися про наше народне мистецтво та традиції. До Відділу від Кредитівки за цю роботу надійшло 300 дол. Культурно-освітня референтка (Олена Хміляк) готувала цікаві матеріали до розважальної частини сходин, розробила програму проведення різдвяної зустрічі. Членки заслухали реферат “Жінка на переломі ХХ століття”, листи з Києво-Могилянської Академії В’ячеслава Брюховецького, знайомилися з літературними новинками, обговорили зміст статті у польській газеті “Gwiazda Polarna”, в якій спотворено картини гучульського життя, і порівняли його з матеріалами української преси. Продовжує діяти гурток книголюбів. Організаційна референтка Стефанія Вільшанецька приєднала до Відділу двох нових членок, постійно займається справами підготовки імпрез і особисто допомагає господарській референтурі.

1999 рік був оголошений Роком літньої людини. 8-го грудня для мешканців будинку “Шевченко Менор” влаштували полуденок, зініційований Окружною Управою, при участі наших членок. У відділі продовжується традиція колективно відзначати уродини старших членок, 10 листопада спільно відзначили дев’ятдесятиліття Мирослави Гук.

Референтка у справах зв’язків Олена Хміляк написала членам Конгресу та сенаторам стейту Огайо по 7 листів у справі торгівлі жінками та про надання фінансової допомоги Україні, до конгресмена Куциніча з проханням стати членом групи Конгресу, яка займається розглядом українських справ і діяти в підтримку інтересів України.

Ніна Сікора, пресова референтка

2000 рік

8-ий Відділ, Парма, голова – Анастасія Стедик;

12-ий Відділ, Парма, голова – Лідія Вирста.

33-ій Відділ, Парма, голова – Емілія Русин.

Головою Округної Управи була Іванна Шкарупа. Округа налічувала 101 членок у трьох відділах. І. Шкарупа репрезентувала Округу на загальних зборах у всіх відділах, брала участь у засіданні Головної Управи й у відзначенні 75-ліття СУА у Вашингтоні. Провели 16 засідань. 7-го червня відбули Округний з'їзд, на якому обрали Управу.

16-го вересня відзначили 75-ліття СУА імпрезою, на якій були голова СУА Ірина Куровицька, членка Головної Управи Ольга Тритяк, голова Округи Дітройт Наталя Гевко, Почесна членка СУА Лідія Гладка і 270 інших осіб. З тієї нагоди Кредитова Кооператива “Самопоміч” подарувала 1,000 дол. на “Молоко і булочку наймолодшим школярам України”, а Округа Огайо переслала 1,000 дол. для УМ в Нью-Йорку. З продажі жетонів вислали 450 дол.

Через Округну Управу, у пам'ять Анни Палайди, склали 345 дол. для сиріт в Україні, на “Молоко і булочку наймолодшим школярам України” у пам'ять бл. п. Криських 50 дол. і із збірної листи – 90 дол.

У звітному часі Округна Управа післала 8 посилок з книжками до Гуманітарного колегіуму в Донецьку, пачку річників “Нашого Життя” до Центральної бібліотеки у Летичеві і пачку річників “Нашого Життя” до СУ у Добромилі. Кошт пересилки 493.55 дол.

Голова Округи була членом комітетів для відзначення: 7-го травня – 50-ліття смерті ген. Тараса Чупринки, 22-го травня – 2000 років від дня народження Ісуса Христа, 14-го жовтня – 50-ліття Відділу УПА.

8-ий ВІДДІЛ ім. АЛЛИ ГОРСЬКОЇ.

У 2000 р. Відділ нараховував 18 членок, 17 передплачувало “Наше Життя”. 1 січня прибуло дві членки. Провели 4 ширших сходин. Відділ і 3 членки є членами УМ в Нью-Йорку. Голова Відділу і 4 членки входять до складу Округної Управи. Вони брали активну участь у влаштуванні відзначення 75-ліття СУА. Надя Русенко є вчителькою у “Світличках” 12-го і 33-го Відділів.

12-ий ВІДДІЛ СУА ім. ОЛЕНИ ПЧІЛКИ

Відбули 8 сходин, 2 засідання Управи, 2 імпрези і 2 родинні зустрічі. Число членок на кінець 2000 р. – 29. 20 лютого відбулися річні загальні збори (“Наше Життя”, ч. 6). До Відділу вступило 5 членок.

Березень. На сходинах наш гість Люба Мичковська (33-ій Відділ) розповіла про приватну школу “Відродження” у Львові. Референтка суспільної опіки

Дарія Федорів, заступниця референтки Євгенія Гіциньська та членки Відділу приготували 2 посилки до СУ м. Херсону, з яким Округа Огайо є споріднена; кошт – 160 дол. Референтка зв'язків Надія Дейчаківська вислала 14 листів до американських законодавців у справі підтримки реформ Прем'єр-міністра України Віктора Юшенка. Відділ ухвалив спонсорувати 6 стипендіатів з України на суму 900 дол. Спонсором стипендії є Влодзя Краснянська. Відділ оплачує 5 стипендій. Усі стипендіати листуються зі спонсорами.

Квітень. Влаштували показ відеострічки Ярослава Новицького “Писанка”. Культосвітня референтка Катерина Немира прочитала уривки з листа про перебування на Кубі, в якому очевидець описує щоденне життя. Відділ ухвалив підтримати нову програму СУА “Молоко і булочка для наймолодших школярів України”, спонсоруючи одну клясу. Референтка зв'язків вислала лист до “Вол Стріт Джорнел” у справі корупції в Україні.

Травень. Наш гість Марія Антонів (33-ій Відділ) розповіла про “Символіку української вишивки” на взірцях власної роботи. Виховна референтка – Рома Вирста. Наша світличка (10 дітей) має нову вчительку Надію Русенко (8-ий Відділ). Вибрано делегаток на Округний з'їзд (3 червня) та Комітет з відзначення 75-ліття СУА.

Червень. Культосвітня референтка Катерина Немира розповіла про свої зустрічі з композитором Володимиром Івасюком. У “Світличці” відбулося гарне закінчення року. Діти і вчителька отримали дарунки. Референтка суспільної опіки – Д. Федорів. Замість пакунків до СУ в Херсоні передали 150 дол.

Липень-серпень. Родинний пікнік членок з участю запрошених гостей. На сходинах плянували осінні імпрези. Повідомили, що на “Молоко і булочку для наймолодших школярів України” переслали 870 дол. Прочитали лист від нашого стипендіята з Києва.

Вересень. Округа Огайо відзначила 75-ліття СУА. У діловому комітеті працювало 8 членок. Л. Вирста вела ювілейну програму. У Пропам'ятній книжці є допис про Відділ. Референтка фотоархіву Неля Винярьська і голова Л. Вирста приготували дві великі таблиці про працю Відділу впродовж 33 років. Грамоти відзначень з нагоди ювілею СУА отримав Відділ і членка нашого Відділу Олена Мураль-Шіпка (засновниця колишнього 60-го Відділу, який перестав існувати) за понадп'ятдесятилітнє членство в СУА (від 1947 р.).

Жовтень. Відбулася імпреза “Вишивані вечорниці”. Гості були у вишиванках, а найкращі з них журі нагородило. Частина з прибутку призначили на “Молоко і булочку для наймолодших школярів України”. На сходинах прочитали листи від Союзу Українок м. Херсону.

Листопад. Відбулася третя “Митецька виставка” з участю 9 мистців і майстрів різних жанрів. На

сходинах вирішили скласти на УМ в Нью-Йорку 1,000 дол., на фонд “Бабусі” – 100 дол., другий за чергою даток на “Молоко і булочку для наймолодших школярів України” – 870 дол., на сиротинець ч. 2 у Львові (із збірки замість квітів у пам’ять св. п. К. Пацули, матері нашої членки Анни Вирсти,) – 140 дол. (через суспільну опіку СУА). Референтка суспільної опіки приготувала посилку для чотирьохлітньої сироти, яку виховує бабуся (одяг, іграшки, дієтичні харчі) кошт в 110 дол. Референтка зовнішніх зв’язків вислала лист до “Вашінгтон Пост”, протестуючи проти пропозиції знести пам’ятник Т. Шевченкові.

Грудень. Передріздвяна вечерея для членок з родинами, яка пройшла в затишній атмосфері.

Дарія Городиська, референтка преси.

33-й ВІДДІЛ СУА ім. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

На початок 2000 р. у Відділі було 59 членок, впродовж року вибуло 6. Загальні збори відбулися 13 лютого 2000 року. За рік проведено 6 ширших сходин і 7 засідань Управи Відділу. Протоколи (секретарка Люба Боднар) та кореспонденційна документація (секретарка Стефа Балагутрак) велись систематично.

Відділ є постійним членом УМ в Нью-Йорку, Музею-Архіву та Українських Злучених Організацій в Клівленді, постійно підтримує всі почини СУА, фінансові зобов’язання на 2000 рік виконав повністю.

Успішна робота Відділу є наслідком відданої праці голови Відділу Мілі Русин та її заступниць Олі Дем’янчук і Люби Боднар. Спільно з організаційною референтурою (Степанія Вільшанецька) вони узгоджували діяльність всіх референтур з підготовки та проведення імпрез для громади і різноманітних збірок, в разі потреби надавали доконечну допомогу.

Головним своїм завданням Відділ вважає надання харитативної допомоги. Останніми роками, внаслідок складної економічної ситуації України, допомоги потребують передовсім діти і люди похилого віку. Членки референтури суспільної опіки Марія Футей, Стефа Балагутрак, Ірина Кріса, Ірина Стахур і Люба Лешньовська організували висилку посилок для сиротинців Херсона, Львова та Києва. За рік в Україну вислали 20 посилок з харчами, ліками, одягом та взуттям. Поштова оплата 1,323 дол.

Допомогу надавали також Городоцькій Асоціації інвалідів на Львівщині і поодиноким родинам. На господарські потреби в сиротинці передали 650 дол. Сиротинцю в Бразилію вислали 200 дол. на придбання взуття для дітей. Відділ включився в програму “Молоко і булочка наймолодшим школярам України”. На сніданки склали 500 дол., а ще 500 дол. додали з проведеної збірки. На допомогу “Бабусям” вислали 130 дол., а з нагоди 75-ліття СУА Відділ додатково переслав 1,000 дол.

33-й Відділ є членом УМ в Нью-Йорку. У 2000 році переслали до УМ 240 дол., з нагоди 75-ліття

СУА ще додатково 1,000 дол. (разом 1,240 дол.). Крім зазначених сум, з нагоди 75-ліття СУА склали на репрезентацію СУА 500 дол., на Пресовий Фонд журналу “Наше Життя” також 500 дол.

Стипендійна референтура (Іванна Вовк) у 2000 році призначила допомогу дев’яти стипендіатам: в Бразилії – 1, у Римі – 4, в Україні – 2, у Парагваю – 2. З них 6 стипендій оплатили спонсори, а три стипендії є збірними. Всього на виплату стипендій у 2000 р. витратили 1,875 дол.

Мистецько-музейна референтура (референтка Лукія Гриців) упродовж року 4 рази оформляла тематичну габльотку в Кредитівці “Самопоміч”. Робота велася у тісному контакті з Іриною Кашубинською – архіварем Відділу і дала прибуток 400 дол. від Кредитівки. Лукія Гриців збирає матеріали та різні речі для крамнички УМ в Нью-Йорку.

Культурно-освітня референтура (Олена Хміляк) готувала цікаві матеріали для розважальних частин ширших сходин, на різдвяну зустріч та “запусти”. У 2000 році вражіннями від поїздок в Україну поділилися Олена Хміляк та Люба Мичковська, Лукія Гриців розказала про Гаваї. Про внесок у світову науку українця Олександра Смакули розповіла його племінниця Анна Дмитришин. Олена Хміляк є також референткою зовнішніх зв’язків, вона вислала понад 60 листів: про доконечність правильника для українських ветеранів в Америці, про продовження фінансової допомоги Україні, прохання про позитивне сприйняття і підтримку Прем’єр-міністра України Віктора Ющенка під час його візиту в Америці та листи до конгресменів Америки.

Під опікою виховної референтури (Люба Сліпець-Лис) при Відділі продовжувала діяти “Світличка” для 14 дітей від 3 до 5 років. Членки господарської референтури (Маруся Грабська, Анна Кілярська та Ольга Охрін) готували смачні обіди на різдвяну зустріч, “запусти” та пікнік, перекуски на ширші сходини, в разі потреби їм допомагала Стефа Вільшанецька (організаційна референтка) та інші членки.

Для поповнення фондів відділ брав участь у продажі печива, проводили збірки на “Молоко і булочку наймолодшим школярам України”, на “Писанку дітям” – зібрали 1,785 дол. У травні Відділ організував виставку-продаж картин з колекції бл. п. Міри Сагайдак – колишньої членки 33-го Відділу. Надзвичайно багато при влаштуванні виставки допомогла членка Відділу мисткиня Дарія Кульчицька, забезпечивши об’єктивне оцінювання вартості картин виставлених на продаж. Відділ отримав 2,700 дол.

Фінансові справи старанно проводить Люся Медицька. Пресова референтка Ніна Сікора періодично інформує читачів журналу “Наше Життя” про життя і працю Відділу. “Наше Життя” передплачують всі членки, 2 примірники передплачуємо в Україну, один – до Канади.

При Відділі багато років діє гурток книголюбів (керівник Люба Мичковська). Всі членки проводять й іншу роботу: крім того, що Відділ є членом УМ в Нью-Йорку, 23 членки є його особистими членами, а ще чотири особи приєднано поза членством СУА. Союзнянки активно працюють в церковних організаціях, українській радіопрограмі, “Рідній школі” та інших організаціях. Усі взяли участь у підготові та відзначенні 75-ліття СУА в Окрузі Огайо. До Ко-

мітету відзначення 2000-ліття від народження Сина Божого входили 4 членки відділу.

Членка Відділу Ніна Сікора уклала підручник вправ для “Рідної школи”. Цей навчальний посібник має 176, сторінок вже виданий і рекомендований Шкільною Радою при УККА для вжитку у школах та на курсах українознавства. Лукія Гриців постійно веде сторінку у “Нашому Житті” про куховарство.

Ніна Сікора, пресова референтка.

Перший ряд зліва: О. Мельничук, Т. Рішко, І. Левицька, М. Полянська, А. Кравчук, М. Томоруг, І. Ратич, О. Тритяк, Н. Бігун, Е. Онишкевич.

ОКРУЖНА УПРАВА СУА НЬЮ-ДЖЕРЗІ ВІТАЄ УСІХ СОЮЗНЯНОК ІЗ 75-ЛІТНІМ ЮВІЛЕЄМ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ!

ЮВІЛЕЙНЕ СВЯТКУВАННЯ, ПРИСВЯЧЕНЕ ЧЛЕНКАМ СУА ОКРУГИ НЬЮ-ДЖЕРЗІ

Відзначення сімдесятип'ятиліття Округою Нью-Джерзі почалося св. Літургією в Українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя. Після того відбулася святкова програма та полуденок у приміщенні Українського народного дому в Ірвінгтоні, Н. Дж.

На стіні були дві історичні відзнаки СУА, з'єднані кольоровими стрічками – перша з часів заснування організації та найновіша, посередині цифра “75”. На столах була розставлена фотовиставка про працю відділів та виставка літературних творів їхніх членок: Камілі Гук (18), Ірини Дибко-Філіпчак (70), Любові Коленської (28), Наталії Чапленко (28), Дарії Яворської (28). Також були виставлені стипендійні звітні книжечки за 1981-1986 та 1986-1992 роки, опрацьовані Анною Кравчук (86 і 98), та конкурсні збірники, опрацьовані Ольгою Тритяк (86) – “Рік

родини” (1994) та “Природа і ми” (1996). Представлена фотовиставка Стипендійної Акції СУА підготовлена референткою стипендій Любою Більовщук (4) спричинила велике зацікавлення. Окрасою стали картини членок Округи Н. Дж. Володимири Васічко (86), Христини Дебаррі (18), Христини Ролянд (98), та Олександри Ісаєвич – вільної членки СУА.

Святкування відкрила голова Округи Марія Полянська. Парох церкви св. Івана Хрестителя о. Богдан Луків промовив молитву, а опісля присутні заспівали славень СУА. Далі ведучою програми була Уляна Кобзар. Привіт від голови Союзу Українок України Атени Пашко зворушливо зачитала Божена Ольшанівська. Головним доповідачем була Почесна голова СУА Анна Кравчук. Слово голови СУА Ірини Куровицької зачитала заступниця голови СУА Марія Томоруг

та вручила грамоту від Головної Управи СУА голові Округу Марії Полянській та усім головам Відділів Округу Н. Дж. Заступниця голови СУА в організаційних справах Софія Геврик вручила грамоти та відзнаку СУА з нагоди 50-літньої приналежності до СУА Почесним членкам СУА Ірені Левицькій і Софії Андрушків та членкам Зенові Воробець, Юлії Полянській та Меланії Кривокульській. Після святкового полуденку Марія Полянська вручила грамоти вдячності усім колишнім головам Окружної Управи Н. Дж. За понаддесятилітню безкорисливу працю у проводі Округу грамоти отримали: Марія Полянська, Марія Химинець, Іванна Ратич, Олена Бобиляк, Олена Мельничук, Ольга Луків, Катерина Кузьма, Ольга Буртик, Люба Більовщук, Марія Герус, Олена Куса, Франя Стек та Дороті Лозова. Референтка суспільної опіки Окружної Управи Катруся Воловодюк відзна-

чила Дарію Колатало (70) та Юлію Полянську (24). 86-ий Відділ СУА отримав грамоту подяки за перше місце у залученні спонсорів та найбільше число стипендіатів за останні 20 років від референтки стипендій Окружної Управи та Головної Управи СУА Люби Більовщук.

У розважальній програмі брали участь голова 28-го Відділу Таїсса Богданська, яка блискуче виконала на фортепіано “Рондо каприччйозо” Мендельсона та “Токатту” Косенка. Голова 24-го Відділу Олена Мельничук клясично прочитала три поезії “Новий шлях” Уляни Кравченко, “Жінкам” Зої Когут та “Мужчинам” Олени Теліги.

На закінчення Уляна Кобзар подякувала членству та гостям за присутність та запросила до спільної фотографії. У доброму гуморі присутні розійшлися.

Марія Полянська.

ВШАНУВАННЯ ЮВІЛЯРКИ

Членки 33-го Відділу ім. Лесі Українки спільно відзначили вісімдесятиліття своєї Почесної членки Стефанії Вільшанецької. Скромна імпреза відбулась в українському ресторані. Поздоровити ювілярку прийшло багато союзнок, голова 32-го Відділу Міля Русин виголосила привітальне слово. Поздоровляючи Стефанію з уродинами, вона відзначила, що Стефанія Вільшанецька належить до числа тих жінок повоєнної еміграції, які, лише трохи освоївшись в нових умовах на американській землі, знайшли час і можливість для громадської роботи. Стефанія не просто додала до обов'язків дружини і матері ще й членство в Союзі Українок – вона включилась у працю активно, ніколи не задовільняючись формальним виконанням покладених на неї обов'язків. Саме за цю її працьовитість та сумлінність Стефанії було надане звання Почесної членки 33-го Відділу. До теперішнього часу Стефанія продовжує свою активну працю, є багатолітньою членкою Управи Відділу, постійно шукає і знаходить різні шляхи, щоб доручена їй ділянка роботи була виконана якнайкраще. Дякуючи за таку віддану багаторічну працю, Міля Русин висловила побажання доброго здоров'я і вручила Стефанії китицю квітів та цукерки.

Неодноразово збираються наші союзнянки,

щоб привітати старших, довголітніх членок свого Відділу з уродинами, подякувати за працю і побажати здоров'я. Часом непомітна, на перший погляд, ділянка роботи є дуже важливою для загальної справи. Стефанія Вільшанецька довгі роки є організаційною референткою. Вона організує своєчасне повідомлення всіх членок СУА, відвідує хворих, немичним допоможе закупити потрібні речі або підвезти до лікаря. Це вона забезпечує підготовку страв до Різдвяної зустрічі та літнього пікніку, коли кожна з господинь знає свою ділянку праці, а під руками має все потрібне. Багато справ має Стефанія, незалежно від того, чи Відділ робить імпрезу чи Округа – вона продає квитки, бере участь у збірках, а бракує рук – засукує рукави і стає до роботи. Ми не завжди згадуємо про організацію виконаних справ у своїх звітах і повідомленнях, бо вона непомітна, ця праця.

І добре, що є така нагода при відзначенні уродин подякувати за працю, сказати, як ми цінуємо її, наскільки важливою для Відділу є ця робота, при тім побажати доброго здоров'я, яке з роками стає найважливішим, та висловити надію, що і надалі буде можливість для продовження праці в СУА, у 33-му Відділі.

Доброго здоров'я, дорога Стефаніє!

Ніна Сікора, пресова референтка.

ЗУСТРІЧ У ПАРМІ

28 січня у домівці СУА в Пармі відбулась традиційна Різдвяна зустріч, яку підготували членки 33-го Відділу ім. Лесі Українки. Вже багато років вони підтримують чудову традицію спільним обідом завершувати цикл зимових християнських свят, серед яких найголовнішим є Різдво. Виробився і свій ритуал з обов'язковим запалюванням головної свічки, полум'я якої символізує невмирущу пам'ять про тих борців, які за покликом серця без вагань віддали своє життя за самостійну Україну. У знак того, що жар їхніх сердець не пропав, не згас, а передався наступним поколінням, полум'ям від головної свічки запалюються свічки традиційного трисвічника, кожна з яких має свій символічний зміст.

Цього року гостями на зустрічі були о. Валерій Міхлік, голова Українських Злучених Організацій Клівленду мгр. Василь Ліщинський з дружиною, інспектор шкіл Українознавства доктор Степан Воляник, присутня була і голова Округи Огайо, членка 33-го Відділу Іванна Шкарупа. На зустріч прийшло багато союзниць з родинами, членів української громади Парми.

Всіх присутніх у вступному слові привітала голова Відділу Міля Русин. Вона відзначила, що з приходом на світ Сина Божого для людства почалась нова ера, а основою християнського життя стала любов до ближнього, допомога людині. Саме таких принципів дотримується 33-ій Відділ: ми всі вболіваємо за наших братів і сестер, з веління долі розкиданих, по багатьох країнах світу, за весь наш народ в Україні, яка переживає дуже складний період державного відродження. Як один великий рід, ми щороку святкуємо Різдво, дякуючи Господеві за те, що маємо, з надією, що і в майбутньому Він не обійде нас Своєю ласкою.

Головну свічку засвітила Почесна членка СУА Ірина Кашубинська, а голова Округи Огайо Іванна Шкарупа перенесла полум'я від головної свічки на традиційний трисвічник. Перша свічка

присвячена самостійній Україні, яка цього року відзначатиме 10-ту річницю незалежності. Друга свічка була в св. п. Блаженнішого Патріярха Кардинала Івана Мирослава Любачівського, який 17 років опікувався школою св. Йосафата в Пармі і багато часу присвячував виховній роботі серед шкільної молоді. Третя свічка засвічена в пам'ять союзниць, які відійшли у вічність за останній рік, серед них і членки 33-го Відділу бл. п. Дарія Говикович та Марія Кордуба. Світлу пам'ять їх присутні вшанували хвилиною мовчання.

Отець Валерій Міхлік відчитав молитву, та поблагословив. Почався спільний обід, а за ним – культурно-розважальна частина. І цей обід з традиційних різдвяних страв, і колядки, і гумор – все це разом створювало відчуття родинного тепла, релігійна обрядовість поєднувалась з багатством народних традицій, посилюючи любов до всього рідного, шану до минулого, твореного досвідом багатьох поколінь. Розважальну частину підготувала Олена Хміляк. Звучали уривки з літературних творів, спогади, вірші, гуморески у виконанні членок Олени Хміляк, Лукії Гриців, Люби Боднар, а колядки співали всі разом. Час пройшов чудово. На закінчення Міля Русин подякувала всім за присутність, за постійну підтримку 33-го Відділу у наданні харитативної допомоги – без такої підтримки Відділ не зміг би зробити так багато, як ми маємо на даний час. Окремо слова подяки прозвучали на адресу п. Ігоря Руденського, який в цей час дав грошовий даток на Стипендійну Акцію в пам'ять своєї дружини бл. п. Орисі, а також Франкові Бенку, який передав 500 вервиць для висилки в Україну. Голова Відділу висловила подяку також всім, хто організував і підготував все для зустрічі – господарям, членкам господарської референтури, за смачний обід, учасницям розважальної частини і особливо Олені Хміляк, приятелям Відділу, хто допомагав членкам у господарських клопотах.

Ніна Сікора, пресова референтка.

СПРОСТУВАННЯ

У "Нашому Житті" за лютий місяць у дописі *Валентини Хомі* "Урочисте святкування 75-літнього ювілею СУА" стор. 23 (ліва колонка, другий абзац) слід читати: "Свято відкрила наша люба і всім дорога Люба Калін" і далі за текстом. Анастасія Харіш – колишня голова, Окружної Управи Чикаго, нині її Почесна голова". Права колонка, перший абзац: "Люба Шандра – колишня доволітня голова, нині Почесна голова Окружної Управи Чикаго, колишня заступниця голови СУА". Третій абзац: "Діти членок 85-го Відділу "Садок вишневий". Перший абзац знизу "У травні 1925 р. була чергова конференція..." і далі за текстом. На стор. 24 (ліва колонка, перший абзац) слід читати: "Тому на цій конференції українок репрезентували делегатка з Європи Ганна Чикаленко-Келер та з Америки – Юлія Ярема і Олена Лотоцька". Третій абзац: "На бажання голови СУА Ірини Куровицької присутні заспівали "Многая літа". Права колонка, другий абзац: "Солістка Львівської опери Лєся Грєбова". Третій абзац: "Ювілейний комітет святкування: голова – Марта Ожєга". Допис був випадково надрукований без коректи. Перепрошуємо за недогляд. Ред.

НЬЮ-ЙОРК ВШАНОВУЄ ЖІНОК-ГЕРОЇНЬ

Кожного року в лютому українське жіноцтво відзначає світлу пам'ять героїнь свого народу. У неділю 11 лютого ц. р. Об'єднання Жінок Організації Чотирьох Свобід України спільно з Округною Управою СУА Нью-Йорку влаштували Свято Героїнь. Уранці в церкві Св. Юра парох о. Лаврентій Лавренюк відправив Службу Божу та панахиду за українських героїнь, які наклали головою за волю і незалежність народу.

Святкова програма відбулася в залі Державницького Фронту. На сцені – прапор України, золотий тризуб і портрет Ольги Басараб, якій присвячується цьогорічне свято. Під портретом букет червоної калини.

Свято відкрила голова відділу ОЖ ОЧСУ ім. Уляни Целевич Людмила Костик. У вступному слові вона відзначила, що ми схиляємо голови в пошані і любові перед кращими доньками України, вибраних Богом для великої місії героїні. “Здобудеш українську державу або згинеш в боротьбі за неї” – цей лозунг був гаслом життя наших героїнь.

Присутні мовчанкою вшанували пам'ять героїнь. Дальше програму вела Стефанія Косович, культурно-освітня референтка Округної Управи Нью-Йорку. Святкову доповідь про життя і діяльність Ольги Басараб виголосила Ольга Баб'юк, пресова референтка Округної Управи. Вона розповіла про безсмертний подвиг славної дочки українського народу, котра прийняла мученицьку смерть як воїн-лицар на полі брані і стала символом витривалості, самопожертви, безмежної любові до українського народу. Ольгу Басараб замучили польські кати, бо була вона україркою, патріоткою, бо не хотіла зрадити своєї справи. Її ім'я – ім'я всенародної героїні, осяяне вічною славою в серцях українців.

У концертній частині програми висту-

Доповідь про життя і діяльність Ольги Басараб читає Лідія Баб'юк.

пила відома співачка Лариса Магун-Гурин, яка прекрасно виконала кілька пісень під акомпаніємент Рене Ланцба. Надя Татчин зі Студії мистецького слова Лідії Крушельницької надхненно прочитала поему “Сон” Лесі Українки.

Наприкінці виступила Надія Савчук, голова Округної Управи, яка подякувала всім, хто спричинився до урочистого проведення цього традиційного свята. Вона відзначила хорунжих, які тримали прапори в церкві: Л. Закревську, Т. Гнатишин, П. Макар, М. Дякун, подякувала господарським референткам А. Кульчицькій та І. Старосольській за смачний солодкий стіл; Т. Гнатишин за мистецьке оформлення залі і сцени, а всім присутнім – за активну і численну участь. Ярослав Кулинич зняв на відео-плівку перебіг свята.

На закінчення виконали державний гімн України. Свято Героїнь в Нью-Йорку ще раз засвідчило, що пам'ять про героїнь живе вічно в людських серцях.

Лідія Баб'юк, пресова референтка Округи.

СВЯТО В НЬЮ-ЙОРКУ

Традиційно “Засвічення Ялинки”, що його щороку організує Округна Управа Нью-Йорку в приміщенні УМ, цього року пройшло надзвичайно урочисто і водночас як родинне свято, на яке зійшлись представники багатьох укра-

їнських організацій Нью-Йорку на чолі з головою СУА Іриною Куровицькою.

Голова Округи Надія Савчук щиросердо привітала всіх присутніх різдвяним привітом “Христос Раждається!” та засвітила ялинку.

Парох української католицької церкви Св. Юра о. Лаврентій почав коляду “Бог Предвічний...”, яку дружно підхопила вся заля. Вела програму культосвітня референтка Стефанія Косович. Голова 1-го Відділу СУА Лідія Магун зачитала зворушливе оповідання “І ти, Зірко, сповіщатимеш людям свят вечір”.

Голова 123-го Відділу СУА Уляна Кекіш-Солоденко продеклямувала вірш В. Романюка “Христос Рождається”. Вокальний дует у складі голови 125-го Відділу СУА Людмили Грабовської та Алли Куцевич в супроводі бандури виконав кілька колядок.

Тепло зустріли присутні виступ наймолодших учасників програми – Ганусю та Настю Грабовських. Привітальне слово виголосив президент Нью-Йоркської Кредитівки д-р Богдан Кекіш, який вручив союзнякам різдвяний пода-

рунок. Звучали прекрасні українські коляди, які піднесено виконували і старші, і молодші. Приємно було бачити тут молодих членок 123-го Відділу СУА, а також членок “наймолодшого” 125-го Відділу СУА, які активно включаються в громадську діяльність української діаспори в Америці.

Наприкінці вечора Надя Савчук подякувала всім присутнім. Зокрема, Стефанії Косович – за вмиле ведення святкової програми, Ірені Стецьків – за прекрасну Різдв’яну декорацію столів, Ірені Старосольській – за смачні та гарно оформлені страви.

Заключне слово і молитву мав парох української православної церкви Св. Володимира о. Іван Лишик.

Лідія Баб’юк, пресова референтка Округи.

СВІТЛИЧКА 108-го ВІДДІЛУ У НЬЮ-ГЕЙВЕНІ

Наша світличка була заснована восени 1970 р. групою молодих жінок, які старалися виховати дітей в українському дусі. До світлички записали 10 дітей. Першою учителькою була Христина Добчанська, пізніше Рома Лаврович і Геня Козак-Гарві. Від 1983 р. провадила світличку Катя Юкаш-Бамбер, Наталка Чабала, пізніше Люба Добошак. За 30 років багато дітей відвідували світличку, а потім продовжували науку в українській “Рідній школі”. Багато з них включилися у громадську працю і тепер самі вчать у “Рідній школі”. Під цю пору світличка має шестеро дітей і працює щосуботи. Цього року діти були учасниками показу ялинкових декорацій (у програмі свята св. Миколая) і до днів Тараса Шевченка.

Марія Антонишин, пресова референтка.

Зліва: Стефан Юкаш, Данилко Санторі, Стефан Джунис, Андрій Лодинський, Павло Добошак, Таня Алтруї.

СВЯТО У НЬЮ – ГЕЙВЕНІ

66-ий і 108-ий Відділи Союзу Українок Америки влаштували традиційну просфору 28 січня ц. р. у залі церкви св. Михаїла. Свято відкрила і привітала гостей Христина Мельник.

Парох церкви о. Ігор Мідзяк поблагословив і прочитав молитву. Після обіду гості колядували і пригадували, як колись святкували разом зі своїми дітьми, що повиростали і

роз’їхалися по всіх континентах і родичами, які відійшли у вічність.

У льотерії гості мали змогу виграти багато гарних речей. Ліда Фіцалович прочитала вірш Р. Пилипенка “Сніжком скриплять”. Голова 66-го Відділу подякувала союзнякам за приготований смачний обід та за приємну зустріч.

Марія Антонишин

ВІДІЙШЛИ У ВІЧНІСТЬ

ТЕОДОЗІЯ ГОВИКОВИЧ

23 грудня 2000 року відійшла у вічність членка 33-го Відділу СУА Теодозія (Дарія) Говикович.

Народилася Дарія 27 липня 1914 року в Дрогобичі в родині Теодора і Розалії Коцюбів. Всі семеро дітей (п'ять синів і дві дочки) з цієї родини вирости національно свідомими з високим почуттям громадського обов'язку людьми.

Закінчивши дрогобицьку школу, Дарія, за стараннями старшого брата, який у той час студіював медицину в Кракові, влаштувалася працювати фотографом у Кракові. Вона виявила особливі здібності і набула професійних знань та навичок. У Кракові Дарія познайомилася з магістром Ярославом Говиковичем і 30 червня 1942 р. вони побралися.

Лихоліття Другої світової війни привели молоде подружжя на Захід. 1950 р. вони приїхали у Клівленд. Дарія влаштувалася на роботу у фотографічному салоні, а після п'яти років стала його власницею. Стала членкою 33-го Відділу СУА, сумлінно виконувала покладені на неї обов'язки. Як референтка суспільної опіки, багато часу присв'ятила допомозі знедоленим людям, разом з іншими пакує посылки до Бразилії, Аргентині, Польщі, згодом в Україну, приносячи крихту радості хворим, дітям, німеччаним, бабусям. Дарія була сповненою любови до всього рідного, завжди фінансово підтримувала молодь. Коли членки 33-го Відділу на заклик Стефанії Шевчук започаткували Стипендійну акцію, Дарія першою відгукнулася на цей заклик. Подружжя Говиковичів почали фінансувати навчання Олі Корчагін з Прудентополісу (Бразилія) в Інституті св. Ольги. Згодом О. Корчагін стала директором цього Інституту, відвідала своїх спонсорів і особисто подякувала їм. О. Корчагін не була єдиною, подружжя Говиковичів спонсорувало навчання ще п'ятьох стипендіатів, що є яскравим свідченням їхньої жертвовності та глибокого розуміння національного і громадського обов'язку.

За давньою традицією, від 33-го Відділу СУА бл. п. Дарію Говикович прощала заступниця голови Оля Дем'янчук, а Почесна членка СУА Ірина Кашубинська поклала в домовину символічну грудочку землі з могили патронки Відділу Лесі Українки. На тризні спогадами про покійну поділилася близька приятелька Дарії Ірина Кашубинська та Люба Боднар.

Членки 33-го Відділу висловлюють щире співчуття чоловікові бл. п. Дарії – Ярославу Говиковичу, родині в Америці і в Україні.

Вічна їй пам'ять!

Ніна Сікора, пресова референтка Відділу.

АНАСТАСІЯ ЗАСЛАВСЬКА-ЯЦ

28-го січня 2001 року відійшла у вічність **Анастасія Яц з дому Заславська** – членка 89-го Відділу СУА у Кергонксоні, Н. Дж.

Народилася Анастасія 15 квітня 1914 року в селі Заболотківці у Галичині, де й здобула освіту. Маючи добрий голос, співала у місцевому хорі, виступала у театрі. Одружилася з диригентом цього самого хору Степаном Яцом. Родина з малолітньою донечкою перебула воєнну скитальщину. В Америці поселилися в Кергонксоні, Н. Дж. Анастасія відразу ж вступила у місцевий відділ СУА, учащала до хору. Життя не щадило її випробовувань. Довгий час з посвятою опікувалася хворим чоловіком, була вірною дружиною, люб'ячою мамою і бабусею.

Союзянки і громада Кергонксону численно прийшли попрощатися з Анастасією. Прощальне слово виголосила культосвітня референтка Відділу Стефанія Барановська. Вона сказала: "Єднаймося в молитві, щоб Всевишній прийняв її, а пам'ять про неї збережімо в своїх серцях".

Чоловікові і дочці Улянї висловлюємо щирі співчуття.

У пам'ять св. п. Анастасії зібрали 170 дол. на допомогу сиротам в Україні.

М. Баран, пресова референтка Відділу.

ДОБРОДИЙСТВО

ФОНД СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ СУА

ПОЖЕРТВИ ЗА ЛЮТИЙ 2001 р.

Received \$ 91 from United Way of Buffalo and Erie County for a contribution made with the designation for the Social Welfare Fund UNWLA of \$100 by Ms. Natalie A. Santarsiero.

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. Дозі Гайвас складаю 100 дол. на допомогу сиротам в Україні. Г. Турула

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. Ліліяни Андрушків-Завади (через 89-ий Відділ СУА в Кергонксоні, Н.-Й.) складаю 25 дол. на допомогу сиротам в Україні. М. Баран.

У світлу пам'ять мого незабутнього чоловіка бл. п. о. митрата Мирослава Харини складаю 100 дол. на допомогу сиротам в Україні. М. Харина.

106-ий Відділ СУА в Гартфордї, Конн, складає 100 дол. на допомогу "Бабусям" в Україні. В. Чудовська, секретар.

Богдан В. Пискір складає 400 дол. на допомогу сиротам в Україні. М. Пискір.

Замість квітів в пам'ять бл. п. Івана Крамарчука (через 47-ий Відділ СУА в Рочестерї, Н.-Й.) склали: 50 дол., Округна Управа Північного Нью-Йорку (голова М. Стасюк) по 25 дол. – І. Руснак, Н. Єйна; 6 дол. – Т. Гуран. Разом: 106 дол. Т. Шутер, заступниця голови.

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. Ірени Волосенко складаємо 25 дол. на допомогу "Бабусям" в Україні. Л. і Н. Козбурї.

У пам'ять незабутніх бл. п. проф. Тараса Лукача та бл. п. Ірини Волосенко складаємо 25 дол. на допомогу сиротам в Україні. Л. і О. Кладки.

59-ий Відділ в Балтіморї, Мд. складає 500 дол. на сніданки наймолодшим школярам України. О. Б. Коропецька, скарбник.

Складаю (через 65-ий Відділ СУА) 250 дол. на допомогу "Бабусям" в Україні". Д-р М. Головінська.

У пам'ять бл. п. Анастазії Яц для сиріт в Україні (через 89-ий Відділ СУА в Кергонксонї, Н.-Й.) склали: по 10 дол. – д-р С. Барановська, М. Баран,

М. Кокорудз, М. Неїлко, О. Тутко, В. Шиш, І. Борис, О. Дудинська, П. Швайка, С. Кузів, Л. Сивецька, Д. Барон, О. Савчук, А. Бушак, О. Мілян; по 5 дол. – Е. Новіцка, А. Ковальчук, д-р О. Волянський, З. Ковальська. Разом 170 дол.

М. Кокорудз, референтка суспільної опіки.

Складаємо 100 дол. на допомогу сиротам в Україні. М. і М. Кузьми.

33-ий Відділ СУА в Парма, Ог. Складає 100 дол. на допомогу "Бабусям" в Україні.

Е. Руснак, голова Відділу.

Складаємо 500 дол. (через 126-ий Відділ СУА в Бостонї, Масс) для школи дітей інвалідів в Дніпропетровську. Л. і Б. Шаснки.

ФОНД ЧОРНОБИЛЯ СУА

Для вшанування моїх приятельок зі шкільної лавки бл. п. Надії Попель і бл. п. Ольги Заяць складаю 30 дол.

І. Клим.

Замість квітів на могилу бл. п. Андрія Мирона складаємо 30 дол. Родині висловлюємо щирі співчуття. В. і Л. Боднар.

Замість квітів на могилу бл. п. Андрія Мирона складаю 20 дол. Родині висловлюю щирі співчуття. А. Наболотна.

99-ий Відділ СУА ім. Лесі Українки у Вортервлїті, Н.-Й. провів коляду. Склали: 300 дол. – д-р А. Підвербецька-Дитюк; по 100 дол. – Е. і В. Макухи; Ю. і Т. Шепеляві; по 50 дол. – І. і М. та М. Боюси, В. Ван Сліїт; 42 дол. – М. Галецька; 28 дол. – М. і Т. Федак; по 25 дол. – О. і А. Білинські, М. і І. Філі, М. Касянчук, М. і Р. Темчишини, Д. і Я. Кушніри, Д. і В. Мокеї, Н. і В. Верзоли, Л. Волосянська; по 20 дол. – Т. і А. Дурбаки, Е. і А. Демчари, Л. і Н. Дрянські, М. і Н. Філі, М. і Р. Ксеничі, К. і С. Ксеничі, К. і С. Мочульські, Л. і І. Мокії, о. М. і О. Мищаки, М. і Б. Новадлі, Г. і М. Пелехи, А. і І. Романишини, Д. і П. Шевчуки, Н. і Г. Сембрати, Д. і Я. Спяки, К. і В. Терлецькі, О. і І. Зендрані; 16 дол. – О. і Т. Ракочі; 15 дол. – І. Ігнатоля, по 10 дол. – А. Анніс, Б. і М. Бережанські, І. Цьолко, Г. і І. Демчари, Ф. Кошикар, М. і Д. Кулики, В. Кушнір, А. Наболотний, О. Сікко, Ю. Ванцко, Д. і Н. Завискі; по 5 дол. – М. Скалій, П. і Л. Уруски. Разом 1,361. дол.

Л. Мокій, референтка Суспільної опіки.

In memory of Stefan Matwijkiw, a contribution of \$ 10 is make to the Chernobyl Fund of UNWLA.

A. S. Tur.

88-ий Відділ СУА, Округи Філядельфія, Па., складає **500 дол.** на Фонд Чорнобиля СУА.

**Д. Кульчицька, голова. Г. Келлер, скарбник,
О. Смолинець, секретар.**

Степан Дешеви (через 13-ий Відділ СУА в Філядельфії, Па) складає **100 дол.** на ліки для дітей в Україні.

Л. Кий, скарбник.

В пам'ять мого батька **бл. п. Володимира Барагури** склали: **100 дол.** – К. і Г. Еванси; **60 дол.** – Дж. і А. Дудичі, **по 50 дол.** – В. Іваницька, Л. і П. Кузьмине, І. Ганкевич, О. Драган; **по 25 дол.** – Т. Паш, М. і Т. Бриковичі, Х. Маєвська, О. і З. Стецики, М. і Ю. Цюваники; **по 20 дол.** – У. Вовк.

Разом: 505 дол.

Д. Брикович.

Interest in the amount of \$ **1,121.10** from UNWLA, Inc. Social Welfare Fund, Acct: L. & M. Pezansky Endowment forwarded by A. G. Edwards & Sons, Inc. and deposited in the Chernobyl Fund of UNWLA. The intent of the Fund is to help children with medical problems.

наймолодшим школярам України

\$ 300 – Branch 107 San Jose, Ca., V. Smith, treasurer, **200 дол.** – М. Андріюк, **50 дол.** – Л. і П. Михайлевичі (через 83-ий Відділ СУА, Н.-Й.), **50 дол.** – М. Лозинський (через 83-ий Відділ СУА, Н.-Й.), **50 дол.** – членки фінансової комісії СФУЖО Америки, **40 дол.** – А. Райнарович (через 83-ий Відділ СУА, Н.-Й.), **25 дол.** – Е. Костюк (через 10-ий Відділ СУА в Філядельфії, Па.).

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Віри Гаврилів** (через 106-ий Відділ СУА у Гартфорд, Конн.) склали: **100 дол.** – Українська Кредитова Кооператива “Самопоміч” – Нова Англія; **50 дол.** – Сестрицтво Української Православної Церкви св. Володимира в Гартфорд, Конн.; **по 20 дол.** – В. і М. Волошки, Л. і В. Чудовські, М. Полюга; **по 10 дол.** – В. Захаряевич, О. Хорігончук, М. Швець; **5 дол.** – Ю. Вишневська. **Разом 245 дол.**

М. Кузьма, скарбник 106-го Відділу СУА.

106 Відділ СУА в Гартфорд, Конн., провів розіграш різдвяних кошків, який приніс **120 дол.** Склали також: **25 дол.** – П. і Л. Зелези; **20 дол.** – О. і А. Пришляки. **Разом: 165 дол.**

М. Кузьма, скарбник 106-го Відділу СУА.

Із листа Л. Гузар: “Я прочитала своєму внукові у “Нашому Житті” (грудень 2001 р.) про долю дітей в Ялті. На святій вечір Вінсет, Юля і Оля зібрали **50 дол.** на сніданки дітям у Ялті. Це був для мене дуже милий подарунок. Я додала **25 дол.**”. **Разом 75 дол.**

Л. Гузар.

У світлу пам'ять **бл. п. Іванни Солтис,** голови 103-го Відділу СУА в Гемпстеді, Н.-Й. (через 103-ий Відділ СУА) склали: **250 дол.** – А. і Л. Белендюки; **150 дол.** – М. Банах; **по 100 дол.** – родина Ломагів, Ю. і М. Гончаренки, В. Дейчаківська; **по 50 дол.** – д-р Б. Криницький, Б. і Х. Подачуки; **по 30 дол.** – Р. і Н. Канюки, Я. і М. Палії; **по 25 дол.** – О. і О. Дацкови, О. Гаєцька, Я. і М. Кіцюки, М. і А. Гірняки, І. Чайковська, К. і В. Фалковські, В. і Б. Гнатковські, В. і Н. Андрейки; **по 20 дол.** – М. Жеграй, Ф. і М. Кириченки, І. і М. Шкляруки, С. і М. Коханівські, М. і Л. Миці, І. і Л. Гілити, П. і М. Заприлюки, Г. Яремко, М. Данилюк, І. Чума, Е. Литван; **по 15 дол.** – К. Сенюк-Генді, У. Вовк; **по 10 дол.** – Б. Шафранський, В. і О. Ягничі, М. Рій, І. і Л. Рії, П. і Н. Демчуки, Редько; **по 5 дол.** – Б. і М. Утрини. **Разом: 1,375 дол.**

Х. Подолук, пресова референтка.

88-ий Відділ СУА, Округа Філядельфія складає **1,000 дол.** на сніданки наймолодшим школярам України.

**Д. Кульчицька, голова. Г. Г. Келлер, скарбник.
О. Смолинець, секретар.**

13-ий Відділ СУА в Філядельфії, Па., провів збірку на якій склали: **300 дол.** – S. Deshewy; **125 дол.** – Knights of Columbus in memory of Sir Knight Michael Kowalchuk; **70 дол.** – N. Wolansky; **по 50 дол.** – М. Козак, О. Cichanowska; **по 20 дол.** – Mr. & Mrs. A. Gibon, Mrs. Shezeba, M. Janchak; **10 дол.** – T. W. Mollring (Florida); **по 5 дол.** – Mr. & Mrs. J. Fedak, C. Pacholka. **Разом: 675 дол.**

У світлу пам'ять мого незабутнього чоловіка, **бл. п. д-р Зенона Михайлюка** (через 47-ий Відділ СУА в Рочестері, Н.-Й.) складаю **100 дол.**

І. Михайлюк.

Згідно з рішенням загальних зборів господарська референтура **47-го Відділу СУА** в Рочестері Н.-Й. складає **300 дол.** на сніданки наймолодшим школярам України.

Д. Сторожинська, секретар. М. Лилак, голова.

Замість квітів на свіжу могилу мого дорогого брата **бл. п. Ярослава Поповича** (через 22-ий Відділ СУА в Чикаго) складаю **40 дол.** на сніданки дітям в Україні.

З. Стецишин.

У світлу пам'ять бл. п. Юліяна Малецького (через 22-ий Відділ СУА в Чікаго) склали: 100 дол. – д-р М. Качмарик; по 20 дол. – М. Малецька, Ю. Подоляк; по 10 дол. – Л. Бородайко, М. Веб, І. Семкович, В. Качмарик, А. Менцінська, О. Мартинюк, В. Цуркевська. Разом 210 дол.

О. Мельник, скарбник.

У світлу пам'ять бл. п. Івана і Стефанії Чорних у болочу тринадцяту і шосту річницю смерті складаю 50 дол.

Д. Чорна-Голія з родиною.

Members of Altar and Rosary Society of the St. Joseph's Church (through Branch 74, Chicago, Ill.) mailed a contribution of \$ 101.00.

О. Magur, Treasurer.

З РІЗНИХ НАГОД

З нагоди Срібного ювілею подружнього життя Мотрі і Андрія Дурбаків складаю 50 дол. на "Молоко і булочку наймолодшим школярам України".

І. Т. Горчинська, членка 22-го Відділу СУА в Чікаго.

З нагоди 60-літніх уродин моєї сестри Ірени Телепко складаю 60 дол. (через 47-ий Відділ СУА,

Н.-Й.) на сніданки школярам в Україні. **Т. Шутер.**

Замість коляди (через 1-ий Відділ СУА, Н.Й) на просфорі 1-го Відділу СУА Марія Федірко зложила 300 дол. на "Молоко і булочку наймолодшим школярам України". **С. Гуменюк, скарбник.**

111-ий Відділ СУА в Лос Анжелес, Ка., 3 нагоди Різдва Христового провів коляду на сніданки для дітей-сиріт, на якій склали: 150 дол. – L. Palashewsky; по 100 дол. – V. Billey, I. Kostcio, J. & S. Parajko, A. & B. Korch; 75 дол. – K. Snylyk; по 50 дол. – L. Osadca, T. Kozbur, J. Soluk, N. & L. Kozbur, S. Gatz, L. Moore, W. & H. Kastaniuk; 30 дол. – H. Prodaniuk; по 25 дол. – M. Turchyn, A. Terleckyj, P. & M. Charkavy, P. & S. Bilecky, C. Kopaczynsky, R. & B. Vecerek, L. & W. Keske, P. & M. Buchynsky; по 20 дол. – S. Shumny, B. & N. Obach, S. Shashkewych, E. Mariniw, D. Fedorowych; по 10 дол. – I. & T. Lesyk, S. & E. Klos, H. Hankewich; 5 дол. – A. Bozhka.

Разом: 1,340.00 дол.

О. Козбур, референтка суспільної опіки Відділу.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

Р. Кекіш, скарбник.

Н. Шмігель, референтка Суспільної Опіки.

СТИПЕНДИЙНА АКЦІЯ СУА

ПОЖЕРТВИ ЗА ЛЮТИЙ 2001 р.

5,000 дол. – Стефан і Володимира Сливоцькі (64); 1,050 дол. – 67-ий Відділ СУА; 1,000 дол. – Андрій і д-р Марта Войтовичі (68); 500 дол. – Округна Управа Нью-Джерсі; 350 дол. Мирослав і Люба Прокопи (64); 320 дол. – 53-ий Відділ СУА; 300 дол. – Ігор і Лейн Занькови, д-р Ігор і Зеновія Кунаші (Арізона); 260 дол. – Теодора Кузьмович (43); 250 дол. – John Batz, SA, (107), Уляна Лоза (49); 220 дол. – Едвард і Олена Мельничуки (24) Іреней і Оленка Юрчуки (86); 200 дол. – Данило і Люба Більовщуки (4), John & Patricia Lucyk (4); Порфірій і Тамара Панкевичі (65), Наталія Пуйда (43); 110 дол. – Михайлина Баран (89); 100 дол. – Анна Ганицька (49), Interport Travel Service (49), Ірена Лаврівська (49), Оксана Салдит (49); 30 дол. – Ярослава Борачок (49), Дмитро Яремко (49); 25 дол. – Микола Барицький (49), Христина Дубері (18); 21 дол. – Рената Бігун (28); 20 дол. – Марія Дранка (49), Анастасія Хомик, Фл.; 10 дол. – Мері Дикі (49).

У ПАМ'ЯТЬ

У пам'ять матері бл. п. Анастасії Мисишин та хрещеної матері бл. п. Ярослави Оренчук складаю 1,000 дол.

Маріянна Мисишин, Спрінгфілд, Масс.

In memory of my Beloved Mother, **Anastasia Fedoryshyn** please accept my contribution in amount of \$ 310,00 to the UNWLA Scholarship Program for a scholarship in Brazil.

Katerine B. Fedoryshyn, Rochester, NY.

In memory of **Roman Chornobil** enclosed is a donation in the sum of \$100,00 to the UNWLA Inc. Scholarship Program (thorough Branch 47 in Rochester, NY). **N.N.**

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. Іванни Солтис склали (через 103-ий Відділ СУА): 250 дол. – Л. і А. Белендюки; 100 дол. – 103-ий Відділ СУА в Гемпстеді; по 50 дол. – Л. і М. Белендюки, І. Дячун, Л. і А. Закревські, З. Зарицька, М. Зарицька, Н. Клапішак, Г. Оберішин, В. Погорецька, А. Тиханська, О. Тарапецька, П. і В. Шпачинські; по 25 дол. – В. і О. Винники, О. Гаєцька, О. і О. Данкови, Ю. і В. Захарії, А. Каліновський, Д. Оріховська; по 20 дол. – М. Бродило, М. і М. Бродили Л. Гішта, М. і В. Ільницькі, Х. Ленерд, Л. і М. Миці, М. і І. Шкларуки, М. і М. Якубовські; по 10 дол. – М. Курчак, О. Мандибур, С. Сагата, І. Трояновська, М. і Б. Угрини, Б. Шафранський, Я. Щерба, О. і В. Ягничі.

Параскевія Шпачинська.

З НАГОДИ

Замість різдвяних дарунків для наших дорогих батьків д-ра Михайла і Івонни Головатих складаємо 250 дол. (через 56-ий Відділ).

Христя, Марта, Леся і Юрко.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

М.Орися Яцусь, скарбник Комісії стипендій
Люба Більовшук, референтка стипендій СУА.

ПРЕСОВИЙ ФОНД ЖУРНАЛУ "НАШЕ ЖИТТЯ"

ПОЖЕРТВИ ЗА ЛЮТИЙ 2001 р.

ДАТКИ

2,000 дол. – Український Музей; 300 дол. – Ірина і Ярослав Куровицькі; 250 дол. – 83-й Відділ СУА (Н.Й.); 50 дол. – 106-ий Відділ СУА, (Гарфорд, Конн.) 40 дол. – О. С. Надяк, (Канада); 25 дол. Ольга Процик (через 63-й Відділ СУА); 20 дол. – Ірена Шерба (через 54-ий Відділ СУА), Ірена Дорожинська. По 10 дол. – Теодозія Брикович, Марта Деблю-Онуферко, Віра Томків, Катерина Бук, Аркадія Стебельська.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

Замість квітів на могилу св. п. Євдокії Глушок, матері нашої довголітньої членки Мирослави, складаємо 25 дол. Родині висловлюємо найщиріші

співчуття. Управа і членки 19-го Відділу СУА у Трентоні. Леся Городиська, секретар.

У третю річницю (10 березня) відходу у вічність моєї дорогої хрещеної матері св. п. Нілі Стецьків складаю 20 дол. Іня Салдит.

Замість квітів на могилу нашого приятеля і близького сусіди Олесь Кальби складаємо 25 дол. Василь і Ліда Колодчини.

У вісімнадцяту річницю смерті (18 квітня) нашого найдорожчого чоловіка, батька і дідуся св. п. Андрія Ройовського складаю 50 дол. Емілія Ройовська.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

ПОЖЕРТВИ (грудень, закінчення з ч. 3)

БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД

10,000 дол. – The Heritage Foundation of First Security Federal Savings Bank; по 5,000 дол. – д-р М. і Н. Дейчаківські (через 12-ий Відділ СУА), М. Цимбаліста; 4,265 дол. – Р. і А. Алиськевичі; по 3,000 дол. – д-р Я. і А. Лешки, G. & I. Wolfe; по 2,500 дол. – М. Дейчаківський і О. Пронич, д-р І. Комаринська; по 2,000 дол. – В. Сосяк, О. і Д. Темницькі, І. Чайковська, д-р А. і І. Григоровичі; 1,500 дол. – А. Мулак-Яцківський; по 1,000 дол. – Ю. і А. Мицаки, О. і С. Порайки, 12-ий Відділ СУА, Р. Шуган, д-р М. і О. Харкевичі, Б. і І. Глушевські, В. і Р. Дигдали, д-р О. і Д. Гарбовські, І. і У. Сосі, Р. і М. Кизики, Л. Кий, А. і В. Косовичі; 700 дол. – Є. і М. Яроші; 600 дол. – Ю. Темницький; по 500 дол. – Р. і Х. Соробей, S. & X. Moore, Я. Бігун, д-р О. Фольварків, Н. і І. Олесницькі та Л. і З. Олесницькі, Л. і О. Крушельницькі, К. Антипів, д-р Ю. і І. Дейчаківські; 300 дол. – Б. Полянський; по 250 дол. – 35-ий Відділ СУА, В. Могучий, А. Кобзар, І. Макар (The Chase Manhattan Foundation), V. Adams; по 200 дол. – О. і М. Д. Леськови, Т. Британ, М. Дзюба, Т. і Ю. Шепеляві, І. і О. Ісаїви, Т. Шатинський (Johnson & Johnson Family of Companies); по 150 дол. – М. і А. Герещі, І. Чернявський, Б. і О. Кузи-

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
203 SECOND AVENUE
NEW YORK, NEW YORK 10003

шини; 130 дол. – L. Hill; по 100 дол. – О. і М. Качмарські (різдвяний дарунок від Галини Гірняк), Л. і А. Бахи, д-р Є. Стецьків, Є. І. Смерека, о. дякон Ю. і З. Малаховські, В. і О. Балабани, Д. Кирилук, С. Кудрик, Т. і А. Гнатейки, В. і С. Чорнодольські, Л. Йолдас, д-р М. і Х. Баранецькі, О. Гуглевич, М. Кизима, Х. Гошовська, Р. Стефанюк, В. і О. Шиприкєвичі, Ю. Куляс, А. Герасимчук, М. Сольчаник, Я. і О. Чипаки, д-р М. Мотиль, О. Склекович, д-р В. і О. Богданіві, А. Тимків, В. і Л. Прокоп-Артимишини, д-р В. і Н. Шкільники, Ю. Масник; по 75 дол. – М. Рудик, Б. і У. Глинські, М. Новаківська; 52 дол. – В. і Л. Колодчини; по 50 дол. – С. Мандзик, О. Каратницька, Б. Кекіш, І. Шкарупа, С. Чорна, М. Пласкочос, М. Поритко, В. Бура, Д. Сапієнза, Г. і Р. Лаброссе, Н. Ходновський, В. і П. Шпачинські, д-р Т. і І. Новосівські, В. Задорецький, Л. Мриглоцька, О. Миськів, В. Сендзік, Н. Слюзар, М. Борковська, д-р М. Українська, Д. і Д. Яременки, Н. Лучанко, С. Чупа (Johnson & Johnson Family of Companies), G. Drummond, С. Кобилецька, М. Савицька, д-р Д. і М. Стахіві, Л. Зобнів, д-р А. Горняткевич; по 40 дол. – С. Геврик, Є. Стахів; 35 дол. – М. Курчак; по 30 дол.

– Я. і О. Городецькі, д-р Ю. і Х. Демидовичі, О. Колесниченко; по 25 дол. – W. Weis, J. & E. Jacus, F. & V. Molls, M. S. Quigley, д-р Я. і І. Моцюки, О. і Л. Глюти, Т. Тершаковець, М. Полянська, У. Кобзар, М. Курчак, І. Сташків, А. Думка, А. Рудакевич, І. Мачай, О. Папроцька, Є. Гойдиш, Л. Хома, В. Маркевич, Б. і О. Богословці, Е. Мельник, М. Кіць, Т. Дідошак, Ю. і М. Гончаренки, М. і Д. Ярославичі, М. і В. Кобасярі, Є. Мілянчик, М. Мілянчик, О. і Л. Чапельські, М. W. Rhodes, О. Алексевич-Ловні, Д. і Х. Чеховичі, В. Кальба, М. і Є. Подоляки, С. А. Longinotti, E. Newell, І. Лісікевич, Я. і С. Шпаки, Г. Онуфрив, Р. Мілянчик (The Chase Manhattan Foundation); по 20 дол. – О. Федунець, А. Кушнірчук, О. Чмола, Н. Гафткович, М. Бартошевич, С. Красівська, Н. Клос, К. Червоняк, В. і Д. Семенюки, Е. Процінська, К. Пилишенко-Кольцо, Н. Стрихар, І. Куца, М. Тренза, В. Коваленко, С. Терлецька, В. Скоп; по 15 дол. – А. Тарнавська, О. Данчук, М. Кудук, В. Грицин, М. Борис, І. і Л. Мокеї; по 10 дол. – Ю. Вишневська, С. Поповська, І. Черешня, Ю. і С. Лонишини, М. Бартошевич, З. Ясінська, М. Поспішил, J. Gugluzza, L. Meyer, C. Chu; по 5 дол. – І. Твердохліб, Р. Macklin.

З НАГОДИ

Вшановуючи день народження **Анни Самутин**, складаємо 100 дол. на потреби УМ.

Ю. і А. Зелінські.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА ПОТРЕБИ МУЗЕЮ

У пам'ять бл. п. **Ірени Салук** складаю 100 дол.
Х. Соневицька.

Замість квітів на могилу **св. п. редактора Володимира Барагури** даруємо УМ 100 дол.

Д-р Я. і О. Сидораки.

У пам'ять бл. п. **Марії Вижницької** складаю 25 дол.
Л. Цьолко.

У пам'ять бл. п. **Ренати Гуцалюк, Стефанії і Петра Ушаків, Володимира Терещака і Романа Поритка** складаю 50 дол.
О. Качала.

У пам'ять бл. п. **Марії Флюнт** склали: 200 дол. – Т. Флюнт; по 50 дол. – В. Маркевич з дружиною, Р. і О. Городиські; 25 дол. – І. Пліс; по 20 дол. – С. Головка, Я. Лабка, О. Дубик, Л. Мриглоцька, Mr. & Mrs. Kwik; по 10 дол. – М. Глушок, М. Глушок, Н. Желехівська, І. і О. Микитини.

У пам'ять бл. п. **Віри Шумейко** складаю 50 дол.
О. Гнатейко.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД

У пам'ять бл. п. **д-ра Богдана Масика** складаю 1,500 дол.
Н. Масик.

У пам'ять батька **бл. п. Богдана Загайкевича** складаю 50 дол.
О. Мельничук.

У пам'ять мого чоловіка **бл. п. Василя Папіжа** складаю 200 дол.
О. Папіж.

У світлу пам'ять нашої найдорожчої сестри і тети **бл. п. Ірени Гладкої** складаємо 100 дол.

Брат В. Гладкий з дружиною Лідєю та братанок А. Гладкий.

У пам'ять **бл. п. Ірени Гладкої** складаємо 100 дол.
Д-р О. і д-р Г. Лятишевські.

У пам'ять **бл. п. Володимира Барагури** складаємо 150 дол., а родині висловлюємо глибоке співчуття.
Родина А. Рочий і Н. Гайдук.

У пам'ять нашого стрія **бл. п. Петра Івасишина** складаємо 50 дол.
Т. і Т. Шліхутки.

У пам'ять **бл. п. Петра Івасишина** складаємо 50 дол.
А. і Т. Погуляї.

У пам'ять мого улюбленого чоловіка **бл. п. Петра Івасишина** складаю 100 дол.
М. Івасишин.

У пам'ять мого дорогого і незабутнього батька **бл. п. Петра Івасишина** складаю 100 дол.
Н. Сантаріро.

In memory of Peter Iwasyszyn, we are donating \$ 25.
J. and A. Sterman

In memory of Peter Iwasyszyn, we are donating \$ 10.
W. and S. Didoshak.

In memory of Peter Evans, we are donating \$ 25.
R. and M. S. Adams & staff of Adams Pharmacy.

У пам'ять бл. п. **Надії Волинець** складаю 50 дол.
Г. Мартин.

У пам'ять бл. п. **Дарії Гельбіг** складаю 50 дол.
Л. Гуралечко.

У пам'ять **бл. п. Розалії Палюх-Назаркевич**, яка відійшла у вічність 26 листопада 2000 р., складаємо 50 дол. Синові Павлові і доні Ярославі Копчук з родинами висловлюємо глибоке співчуття.
Л. і К. Микитичі.

У пам'ять **бл. п. Ольги і Михайла Ковальчуків** складаємо 50 дол.
Р. і Б. Ковальчуки.

У пам'ять **бл. п. Богдана Венгльовського** жертви склали: 500 дол. – Х. Венгльовська з родиною, по 50. дол. – Л. і А. Бахи, Н. Гуран; 25 дол. – М. і І. Руснаки.

ЩИРО ДЯКУЄМО ЗА ПІДТРИМКУ!
Управа і Адміністрація УМ.

НАШИМ ДІТЯМ

Леся ХРАПЛИВА-ЩУР

ВОСКРЕСНИЙ ДЗВІН

Задзвонив воскресний дзвін
І розкрились квіти —
Йде народ з усіх сторін —
Як же не радіти?

Що Христос воскрес для нас,
Сонце засіяло,
Що настав весняний час,
Зла-зими не стало.

Розспівалися пташки
Радісно-святково,
Вкрила гори і горбки
Знов трава шовкова.

На травичці веснянки
Там виводять в свято —
Не пізнати: чи квітки,
Чи в квітках — дівчата?

Наталя ЗАБІЛА

ДІТИ Й ЛАСТІВКА

Ластівочка чорно-біла
Під стріхою гніздо вила,
Над подвір'ям кружеляла
І на діток споглядала.

І питалася сердечно:
— Чи гніздитись тут безпечно?
— Люба, мила ластівочко,
Ти не бійся за гніздечко.

Ми і киці накажемо,
І песика прив'яжемо,
Відженем лихого хлопця
І недоброго горобця.

Ліпи гніздо скоро, духом,
Вистеляй м'якеньким пухом,
Бо надійна наша стріха
Захистить тебе від лиха.

Ніна МУДРИК-МРИЦ

ВЕСНЯНИЙ ВЕЧІР

Утомилось сонце гоже,
Сніг топило на грядках,
Працювати вже не може,
Спотикається в хмарках.

Рум'янці горять на щоках,
Позіхає на весь рот,
Бо ж йому й льоди в потоках

Теж накоїли турбот.
Тиха зіронька вечірна
Вийшла вже на небосхил,

На спочинок кличе, вірна,
Щоб нових набратись сил.
Стелить постіль, срібнокоса,

З хмар та сєєва свого,
Миє сонцю личко в росах,
Спатоньки кладе його.

Усміхається щасливо
Сонце крізь веселі сни,
Збудить вранці дітям диво —

— Перше квіттячко весни.
І приносять лік на втому —
— Ці дитячі молитви:
— “Богу молимося святому:
Сонце нам благослови”.

Христина ЮРЕВИЧ

КОЛИСКОВА

Хай тобі, дитя, насниться,
Що кубельце мати-птиця
Діточкам своїм звила.
Хай насниться, що пшеничка
Рум'янку ховає личка,
Щоб гроза не зайняла.
Хай у снах впаде до тебе
Зірка з заспаного неба
На ясне твоє чоло.
Хай твій сон заколисати
Прийдуть мальви з-поза хати.
Спи, ще сонце не зійшло.

Михайло СЛАБОШПИЦЬКИЙ

ЯБЛУНЯ ПРИ ВІКНІ

Коли настали холоди й зовсім облетіло листя, тато поспилював сухі гілки хворої яблуньки, а Костик з мамою обмазали глиною всі рани. Потім обкутали стовбур старим непотрібним одягом. Ще й туго підперезали дерево мотузкою.

— О, тепер їй тепло буде — сказав Костик. — Не страшні ніякі морози.

Обкутана яблуня перестояла зиму.

А навесні вони зняли з неї кожух і побілили стовбур вапном. Щоб шкідливі комахи не заводилися і не псували кору. А коли настали зовсім теплі дні, яблуня викинула бруньки й зацвіла. І на ній не було жодної сухої гілки.

— Житиме наша яблунька, — сказала Костикові мама. — Не помре деревина...

— Я знав, що так буде! Знав! — підстрибнув на radoщах Костик.

І стоїть вона при вікні, світить білим цвітом і в хату, і на весь двір. І хто йде вулицею — неодмінно на неї дивиться. Бо дуже гарна та яблуня в цвіту.

Біла яблуня і біла хата стоять поруч. Одна на одну дивляться.

Український садочок. Видавництво “Смолоскип”, 1998 р.

СМАЧНОГО!

Лукія ГРИЦІВ

СИРНИК ІРЕНИ

8 горняток молока
2 горнятка сметани
5 яєць
1 горнятко цукру
1 горнятко масла
цукор ванілевий

Молоко закип'ятити, додати сметану, розбиту з яйцями. Варити помішуючи, щоб відділилася сирватка. Коли простигне процідити. Масло втерти з цукром, додати сир і ванілію (родзинки). Викласти на бішкопт.

БІШКОПТ

4 яйця
1 горнятко цукру
¾ горнятка борошна
½ горнятка крохмалю
6 ложок води
½ порошку до печива
1 цукор ванілевий

Жовтки втерти з цукром, додаючи по одній ложці води. Укінці додати піну, борошно і запах. Вимішати, виложити до висмарованої тортівниці і спекти. Дати прохолонуті. На верх наложити сир і ще раз добре застудити. Приготовити 1 пачку галарети (3 оз) з 1½ горнятком дуже гарячої води. Коли галарета почне тужавіти, вилити її на холодний сирник та розвести по цілій поверхні. (Смак галарети – цитриновий, але може бути також інший).

ЛЕГКИЙ СИРНИК

СПІД: 1½ горняток кришинок граама
1/3 горнятка цукрової пудри
½ горнятка топленого масла
НАЧИНКА: 3 (по 8 оз) пачки сметанкового сиру
4 яйця
1 горнятко цукру
1 чайна ложечка ванілії
ВЕРХ: 2 горнятка сметани
2 ложечки цукру
ПРИБРАННЯ: 1 бляшанка вишневої начинки для пирога (pie)

Вимішати кришинки з цукром і маслом. Вистелити цією масою 8 інч. тортівницю і захолідити. Збити сир, яйця, цукор і ванілію. Влити масу до приготовленої тортівниці. Пекти в печі, нагрітій до 350°f приблизно 50 хвилин (поки середина сирника зтужавіє). Вийняти з печі, змастити верх сметаною, змішаною з двома ложками цукру і ще пекти 5 хвилин. Коли зовсім простигне, прибрати вишневою начинкою (дати більше овочів, як рідини). Захолідити кілька годин або цілу ніч.

СИРНИК НА КРУХОМУ ТІСТІ

4 оз. масла
¼ горнятка цукру
1 яйце
½ чайної ложечки порошку
1 ¼ горнятка борошна

Замісити тісто, захолідити, розкачати, виложити на форму, зверху накласти сирну масу.

2 (по 8 оз) cream cheese
16 оз сметани
1 горнятко цукру
5 жовтків
2 ложки соку з цитрини і шкірка, запах ванілії
2 ложки борошна
піна з 5 білків

Пекти 20 хвилин при температурі 350°, опісля при 300° – приблизно 30 хвилин. Перед подаванням дати кілька годин добре прохолонуті.

СИРНИК З ГОРІШКАМИ ЛІЩИНИ

1½ горнятка дрібно потертих ванілевих тістечок (Nilla)
¾ горнятка сушених змелених горішків ліщини
2 ложки цукру
2 ложки топленого масла

НАЧИНКА
3 (по 8 оз) пачки cream cheese
1 горнятко цукру
3 легко збиті яйця
3 ложки cream de cacao (алькоголь)
2 горнятка сметани
2 ложки цукру

Змішати кришинки з тістечок, горішки, 2 ложки цукру і топлене масло. Виложити цю масу в тортівницю (8 або 9 інч). Захолідити 30 хвилин, після чого можна подавати на стіл.

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ПОЧЕСНІ ГОЛОВИ
Іванна Рожанковська
Анна Кравчук

Ірина Куровицька — голова СУА

ЕКЗЕКУТИВА

Марія Томоруг
Софія Геврик

Оксана Фаріон

Мотря Воевідка-Слоневська

Варка Бачинська
Омеляна Рогожа
Надія Цвях
Марта Богачевська-Хомяк
Ірина Стецьків

- 1-ша заступниця голови
- 2-га заступниця голови для справ організаційних
- 3-тя заступниця голови для справ культури
- 4-та заступниця голови для справ зв'язків
- протоколярна секретарка
- кореспонден. секретарка
- скарбник
- вільний член
- вільний член

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Наталія Гевко — Дітройт
Стефанія Вочок — Філадельфія
Надія Савчук — Нью-Йорк
Марта Стасюк — Північний Нью-Йорк
Марія Полянська — Нью Джерсі
Іванна Шкарупа — Огайо
Любомира Калін — Чикаго
Зоряна Мишталь — Нова Англія
Теодозія Кушнір — Центральний Нью-Йорк
Марія Одежинська — зв'язкова далеко віддалених відділів

РЕФЕРЕНТУРИ

Надія Шмігель
Катерина Івасишин
Марія Пазуняк
Люба Більовщук
Ольга Тритяк
Марта Пеленська

- суспільної опіки
- виховна
- музейна
- стипендій
- архівальна
- екології

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Іванна Ратич — голова
Таїсса Турянська — член
Лідія Черник — член
Надія Цвях — заступниця
Рома Шуган — заступниця

Ірена Чабан — головний редактор журналу "Наше Життя"
Тамара Стадниченко — редактор англійської частини журналу

THE NATIONAL BOARD OF THE UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

HONORARY PRESIDENTS
Iwanna Rozankowskyj
Anna Krawczuk

Iryna Kurowyckyj — President

EXECUTIVE COMMITTEE

Maria Tomorug
Sophia Hewryk
Oxana Farion
Motria Voyevodka-Slonievsky
Barbara Wachynsky
Omelana Rohoza
Nadia Cwiach
Martha Bohachevsky-Chomiak
Irena Stecki

- 1-st Vice President
- 2nd VP — Membership
- 3rd VP — Culture
- 4th VP — Public Relations
- Recording Secretary
- Corresponding Secretary
- Treasurer
- Member-at-Large
- Member-at-Large

REGIONAL COUNCILS

Natalia Hewko — Detroit
Stefany Wochok — Philadelphia
Nadia Sawczuk — New York City
Martha Stasiuk — New York - North
Maria Polanskyj — New Jersey
Iwanna Shkarupa — Ohio
Lubomyra Kalin — Chicago
Zoryana Mishtal — New England
Theodosia Kushnir — New York - Central
Maria Odezhyńska — Liaison for Branches-at-Large

STANDING COMMITTEES

Nadia Shmigel
Katherine Iwasyshyn
Maria Pazuniak

- Social Welfare Chairwoman
- Education Chairwomen
- Art/Museum Chairwoman
- Scholarship/Student Sponsorship Program Chairwoman
- Archives Chairwoman
- Ecology Chairwoman

Luba Bilowchtchuk
Olga Trytyak
Marta Pelensky

AUDITING COMMITTEE

Joanna Ratych — Chairwoman
Taissa Turiansky — Member
Lidia Czernyk — Member
Roma Shuhan — Alternate

Ірена Чабан — Editor-in-Chief "Our Life"
Тамара Стадниченко — English editor "Our Life"

КАНЦЕЛЯРІЯ СУА / UNWLA Inc. HEADQUARTERS:

108 Second Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 533-4646; Fax: (212) 533-5237

Електронна пошта / e-mail: irynak@aol.com
<http://www.unwla.org/index.html>

Адміністратор бюро — **Наталія Дума**
Office administrator — **Natalia Duma**

Години урядування: від 10:00 до 4:00 по пол.

Адміністратор-бухгалтер журналу "Наше Життя" — **Орися Яцусь**
Business Administrator "Our Life" — **M. Orysia Jacus**
Tel. & Fax (732) 441-9377

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА / UNWLA Inc. SCHOLARSHIP PROGRAM:

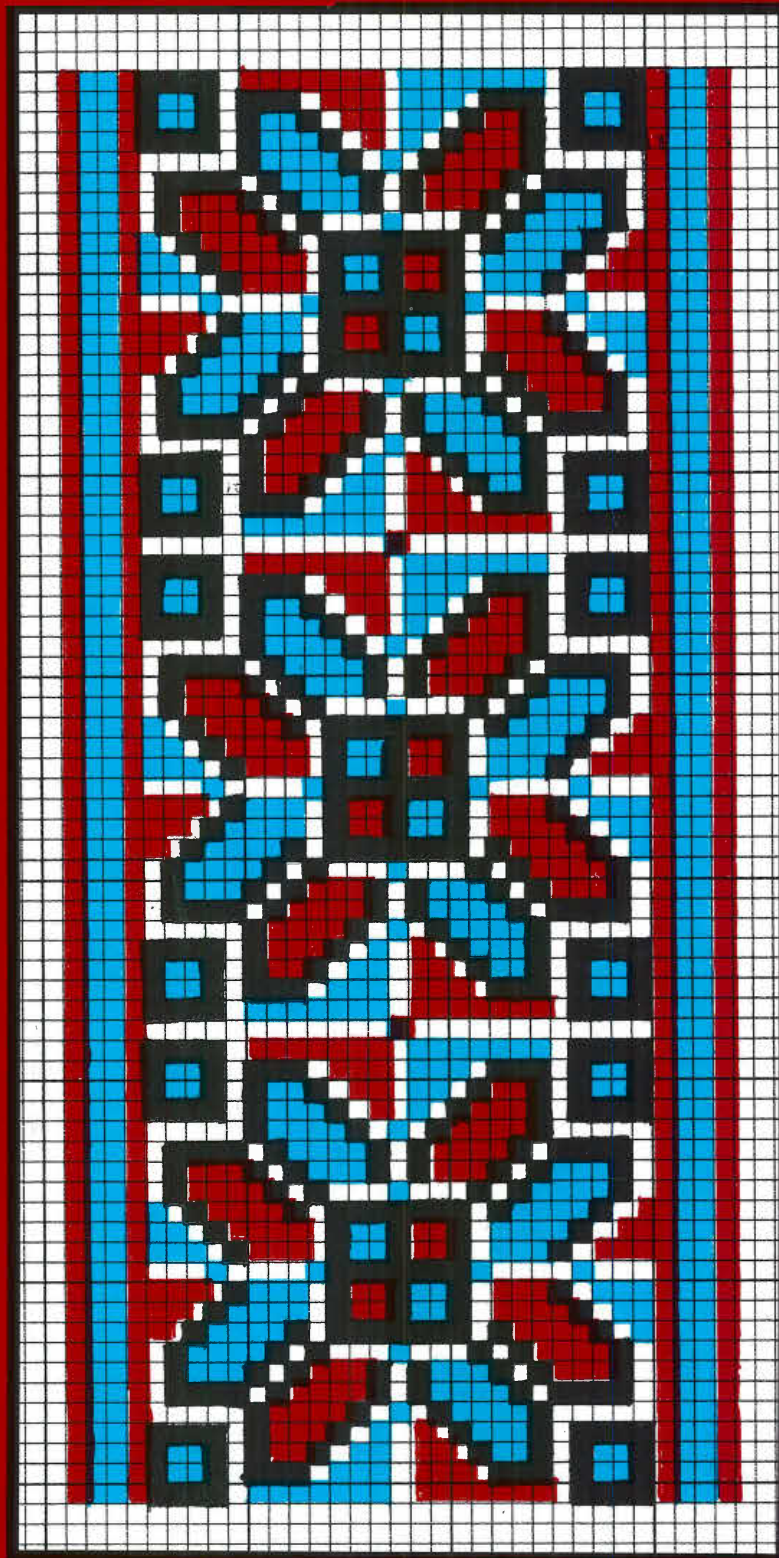
171 Main Street, P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Tel.: (732) 441-9530; Fax: (732) 441-9377
Luba Bilowchtchuk, Chair

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM:

203 Second Avenue, New York, NY 10003
(212) 228-0110 Fax (212) 228-1947
E-mail: UkrMus@aol.com

Periodicals Postage Paid at New York, NY and at
Additional mailing offices (USPS 414-660).

108 Second Avenue, New York, NY 10003

"Южно-руській орнамент" - А. Лисенко, 7 видання І. А. Розова. Київ 1886 р.
Із збірки Євгенії Бачинської-Федусевич. Вишивати Д.М.С. синіми ч. 996, червоними ч. 666 і чорними.
Ornament. A. Lysenko, 7th edition I. A. Rozov. Kyiv 1886. From the collection of Evhenia Bachynsky-Fedusevych.
DMC blue 996, red 666 and black.